

REPUBLIKA HRVATSKA

KOPRIVNIČKO – KRIŽEVAČKA ŽUPANIJA
Županijska skupština

Koprivnica, 14. lipnja 2018.

Z A P I S N I K **od 12. lipnja 2018.**

sa 8. sjednice Županijske skupštine Koprivničko-križevačke županije koja se održava u Gradskoj vijećnici u Koprivnici, Zrinski trg 1/I, s početkom u 16,00 sati.

Sjednica je sazvana pozivom **KLASA: 021-01/18-01/3, URBROJ: 2137/1-02/01-18-12** od 4. lipnja 2018. godine.

Sjednici prisustvuju:

članice i članovi Županijske skupštine:

- Vlado Bakšaj, Mijo Bardek, Goran Borčić, Damir Felak, Miljenko Flajs, Marko Fucak, Goran Gregurek, Mario Hudić, Irena Jagarinec, Siniša Kavgić, Renato Kivač, Miroslav Kovačić, Tihana Kraljić, Tomislav Kučina, Dejan Kutičić, Željko Lacković, Jadranka Lakuš, Ivica Lukač, Vjekoslav Maletić, Branko Mesarov, Dajana Milodanović, Đurđica Mustaf, Eugen Pali, Siniša Pavlović, Hrvoje Parag, Tomislav Pasariček, Mirko Perok, Stjepan Peršin, Željko Pintar, Verica Rupčić, Marijan Ružman, Ivan Sabolić, Ivica Srblić, Marija Vukobratović, Matija Zamljačanec, Robertina Zdjelar.

Sjednici ne prisustvuju:

1. Martina Leljak, opravdano,
2. Zlatko Makar, opravdano,
3. Siniša Maroševac, opravdano,
4. Željko Šantić,
5. Božidar Štubelj, opravdano.

Ostali prisutni:

1. Darko Koren, župan,
2. Ratimir Ljubić, zamjenik župana,
3. Marina Horvat, pročelnica Upravnog odjela za poslove Županijske skupštine i pravne poslove,
4. Melita Ivančić, pročelnica Službe ureda župana,
5. Darko Masnec, pročelnik Upravnog odjela za financije, proračun i javnu nabavu,
6. Marijan Štimac, pročelnik Upravnog odjela za gospodarstvo, komunalne djelatnosti i poljoprivredu,
7. Damir Petričević, pročelnik Upravnog odjela za prostorno uređenje, gradnju, zaštitu okoliša i zaštitu prirode,
8. Ljubica Belobrč Flamaceta, pročelnica Službe za unutarnju reviziju,

9. Željka Kolar, ravnateljica Javne ustanove za upravljanje zaštićenim dijelovima prirode,
10. Melita Birčić, ravnateljica "PORA-e" Regionalne razvojne agencije Koprivničko-križevačke županije,
11. Zlatko Filipović, ravnatelj Županijskog zavoda za prostorno uređenje,
12. Mladen Ružman, direktor Piškornice d.o.o.
13. Marijan Blažok, rukovoditelj poslovnih funkcija u Piškornici,
14. Nikola Martinaga, viši stručni suradnik za zaštitu okoliš u Piškornici,
15. Tamara Krznarić, odgovorna osoba za gospodarenje otpadom u Piškornici,
16. Mladen Gres, stručni suradnik za geotehničke radove u Piškornici
17. Vedran Vrabec, knjigovođa u Piškornici,
18. Mladen Mađer, saborski zastupnik,
19. Tihomir Kvakarić, predstojnik Ureda državne uprave u Koprivničko-križevačkoj županiji,
20. Mišel Jakšić, gradonačelnik Grada Koprivnice,
21. Mario Švegović, načelnik Općine Koprivnički Ivanec,
22. Nataša Tetec, predsjednica Uprave Komunalca,
23. Goran Međurečan, član Uprave Komunalca,
24. Dubravka Horvat, članica Uprave Komunalca,
25. Mario Perković, pročelnik Upravnog odjela za izgradnju grada, upravljanje nekretninama i komunalno gospodarstvo Grada Koprivnice,
26. Đenis Sambol, službenica u Upravnom odjelu za izgradnju grada, upravljanje nekretninama i komunalno gospodarstvo u Gradu Koprivnici,
27. Tomislav Golubić, službenik zadužen za poslove zaštite okoliša u Upravnom odjelu za izgradnju grada, upravljanje nekretninama i komunalno gospodarstvo u Gradu Koprivnici,
28. Siniša Bosanac, predstavnik neformalne građanske inicijative Koprivnica kakvu zaslužujemo,
29. Marina Rodek, članica Upravnog odbora Udruge „Zelena Piškornica“ Koprivnički Ivanec,
30. Željko Jurković, predsjednik Županijskog savjeta mladih,
31. Helena Matica Bukovčan, viša savjetnica – specijalistica za poslove Županijske skupštine,
32. Verica Ujlaki, viša savjetnica – specijalistica za informatičku podršku,
33. Nino Šegrc, viši stručni suradnik za informatiku,
34. Marija Kovačec, snima sjednicu,
35. Petra Slavečki, Radio Kaj,
36. Goran Generalić, Radio postaja Koprivnica,
37. Željko Picig, Prigorski hr,
38. Sandra Levak, Radio Drava,
39. novinari TV Srce,
40. novinari VTV-a.

PREDSJEDNIK: Sukladno dogovoru postignutom na 7. sjednici Županijske skupštine o održavanju tematske sjednice kao i učestalim pitanjima na temu Piškornice, otvaram 8. sjednicu Županijske skupštine Koprivničko- križevačke županije i pozdravljam sve prisutne članove i članice Županijske skupštine, župana i zamjenike župana, direktora RCGO Piškornica gospodina Mladena Ružmana, njegove suradnike gospodu Marijana Blažoka, Nikolu Martinagu, Mladena Gresa, Tamaru Krznarić i Vedrana Vrabeca, predsjednika Nadzornog odbora RCGO-a Piškornica Marijana Štimca, pročelnike i pročelnice županijskih upravnih odjela i službi te ravnatelje i ravnateljice županijskih ustanova, predstavnike medija kao i sve goste prijavljene za današnju sjednicu.

Ujedno napominjem kako je poziv za sudjelovanje na današnjoj sjednici upućen Ministarstvu zaštite okoliša i energetike, sukladno zaključku Koordinacije klubova članova Županijske skupštine. Dana 11. lipnja 2018. zaprimljen je odgovor kako djelatnost i poslove vezane za centar za gospodarenje otpadom obavlja trgovačko društvo u vlasništvu jedinica područne (regionalne) samouprave i/ili jedinica lokalne samouprave te ne nalaze razloga zbog kojih bi predstavnici Ministarstva sudjelovali u radu današnje sjednice.

Molim pročelnicu Marinu Horvat da izvrši prozivku članica i članova.

MARINA HORVAT: *(Proziva članove i izvješćuje o broju prisutnih)*

PREDSJEDNIK: Utvrđujem da je sjednici prisutno 35 članova i da ova Županijska skupština može donositi pravovaljane odluke.

Molim pročelnicu Marinu Horvat da nas izvijesti o izvršenju zaključaka s prošle sjednice.

MARINA HORVAT: Mogu vas izvijestiti da je u potpunosti izvršena 7. sjednica Županijske skupštine koja je bila u dva dijela. Svi akti su dostavljeni adresatima i objavljeni u Službenom glasniku 7/18.

PREDSJEDNIK: Skraćeni zapisnik s 7. sjednice smo primili. Ima li kakvih primjedbi na skraćeni zapisnik?

Ako nema dajem skraćeni zapisnik na glasovanje.

PREDSJEDNIK: Konstatiram da je skraćeni zapisnik prihvaćen s 34 glasa (trenutno prisutnih).

Za današnju sjednicu primili smo prijedlog s tri točke dnevnog reda.

Otvaram raspravu o predloženom dnevnom redu.

Ako se nitko ne javlja dajem na glasovanje predloženi

D N E V N I R E D:

1. Razmatranje Informacije o radu Piškornice d.o.o. regionalnog centra za gospodarenje otpadom Sjeverozapadne Hrvatske, s prijedlogom Zaključka,
2. Razmatranje Informacije o radu Piškornice – sanacijskog odlagališta d.o.o. za sanaciju odlagališta otpada, s prijedlogom Zaključka,
3. Pitanja i prijedlozi članova i članica.

PREDSJEDNIK: Utvrđujem da je dnevni red prihvaćen sa 34 glasa „za“.

Prelazimo na 1. točku dnevnog reda.

Točka 1.

PREDSJEDNIK: Pozivam direktora RCGO Piškornice gospodina Mladena Ružmana da iznese informaciju o aktualnom stanju projekta Piškornice.

MLADEN RUŽMAN: Sve vas srdačno pozdravljam. Sa mnom su moji suradnici koji će mi pomoći u onim dijelovima koji se tiču striktno struke. Mislim da je sasvim u redu, ako gledamo osnovna načela korporativnog upravljanja svake kompanije da uprava svim dioničarima, a to su i naši građani koji sudjeluju svojim novcima u ovom projektu, podastremo izvješće i podatke o tome gdje smo i kuda idemo. Ono što je jednako važno za menadžment svakog projekta da od vlasnika, to ste vi u onom postotku kao što je županija, u cijelom projektu dobijemo jasne i nedvosmislene poruke i odluke u kojem smjeru ići dalje.

Pokušat ćemo vam u kratkim crtama pokazati gdje smo i što mislimo da je izvedivo u godinama pred nama.

Društvo Piškornica osnovano je 2009. godine, sa jednim ciljem da obavlja, nakon izgradnje centra, javnu službu u području gospodarenja otpadom i to u dijelu koji se odnosi u odnosu na ukupni prostor Republike Hrvatske, koji prelazi više od 12%. Tako da me ne veseli kad Ministarstvo za projekt koji je najveći u pogledu obuhvata, količine, stanovništva, kaže da bi mi odluke u ovom projektu, a novac je iz Ministarstva, trebali donositi sami. Ministarstvo je uključeno u projekt, angažirana su i velika sredstva.

RCGO Piškornica je postrojenje za gospodarenje ili obradu ostatnog otpada za područje četiri županije, za 330.000 stanovnika, sa količinama koje su se kretale od 180.000 do 220.000 tona. Sa Studijom izvedivosti došli smo na 140.000 tona, ali ta Studija izvedivosti je u fazi preinake i prilagodbe novim podacima o ukupnim količinama otpada. Nezahvalno je reći koliko će biti na ulazu otpada u RCGO Piškornica, jer onda bi preuzeli odgovornost da to kažemo prije stručnih ljudi koji se bave obradom podataka i svih 110 jedinica lokalne samouprave, a zapravo obrađuju nešto što smo imali 2014. i obrađuju napredak svake jedinice lokalne samouprave u pogledu odvojenog prikupljanja, u pogledu izgradnje infrastrukture, reciklažnog dvorišta, možda sortirnice, a onda u sklopu tog lanca se pojavljuje Regionalni centar za gospodarenje otpadom Piškornica. Ukupna, opravdana, vrijednost investicije je 57 milijuna eura. Opravdana znači to je ono što Europa priznaje, jer ni jedna država nije uspjela ishoditi u 100% financiranju. Financiranje od EU je 41,35 milijuna eura. Financiranje iz nacionalnih izvora u čemu 18%, najviši udio se odnosi na Fond za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost 10,2 milijuna eura i na osnivačima ostaje 5,7 milijuna eura.

Od 2012. godine do danas je na uspostavu pripreme dokumentacije potrošeno ukupno 26.382.000,00 kuna. Nije mali novac, dosta sredstava je angažirano. To je sigurno jedan od elemenata o kojem moramo voditi računa kad donosimo bilo kakve radikalne odluke. Ovaj sustav gospodarenja otpadom u Republici Hrvatskoj, pretpostavljam da ste se dobro upoznali, kako je to definirano. Ono što je važno naglasiti, pa ponavljam gdje god mogu, da se nekako stječe dojam da je centar za gospodarenje otpadom suspendirao obveze jedinica lokalne samouprave i obveze građana na odvojeno skupljanje otpada, na odvajanje na kućnom pragu. Bilo koji centar, bez obzira u kojem obuhvatu, u kojem obliku će zaživjeti, on nije suprotstavljen primarnoj selekciji i odvajanju na kućnom pragu, nije suprotstavljen na aktivnosti koje poduzimaju jedinice lokalne samouprave. On je dio tog sustava. Taj sustav je tako zamišljen Planom gospodarenja otpadom u dva navrata, prvi do 2015. pa od 2017. do 2022. Piškornica je iz složenijeg dijagrama prebačena na manji gdje se jasno vidi da je ona kao i drugi centri određena Zakonom o gospodarenju otpadom, da je riječ o građevini za gospodarenje otpadom od državnog značaja. U te objekte se navodi i spalionica otpada i odlagalište opasnog otpada.

U novom projektu ni jednog trenutka od njegovog početka pa ni danas, ni u budućnosti nije bila planirana izgradnja bilo kakve spalionice, energane na otpad ili nešto drugo. Oko toga je bilo dosta spekulacija, možda iz razloga što su informacije dolazile presporo ili su iskrivljene. Nema straha od izgradnje spalionice na otpad, koja bi dodatno uznemirila javnost ove Županije i stvorila dodatne tenzije, koje nama svima skupa ne trebaju. Svaki od nas godišnje proizvedemo 386 kilograma otpada i moramo ga negdje zbrinuti. Da li smo krenuli na vrijeme? Nismo. Imamo li najbolje rješenje? Ja ga ne vidim, vidim sustav koji je zacrtan strateškim dokumentima Vlade, sustav koji je verificiran kroz tijela ove Županije i on je sada tu pred nama. Čitali ste u medijima da je došlo do Odluke o izmjeni tehnologije. Ta Odluka je utemeljena primarno na činjenici da je od trenutka razvoja ovog projekta, od osnivanja tvrtke 2009. pa u dvije, tri faze izmjene studije izvedivosti, Europa išla dalje, kao što je to u svakoj industriji, stvari ne stoje. Došlo je do izmjene tehnologije u dijelu da je Europa rekla da je prvi i osnovni, i primarni cilj najjednostavnije, najjeftinije, ali najlošiji po okoliš i zdravlje ljudi, sustav gdje se otpad u cijelosti odlaže, a to smo imali na prostoru od 1982. pa na dalje, treba napustiti što je god moguće više, pronaći rješenje koje će količine ostatnog inertnog otpada, onog koji ne proizvodi štetne učinke po okoliš odložiti. Uvijek će nešto ostati za odlaganje, neki dio otpada će sigurno proći i obradu kroz energane. Ponavljam, u našem slučaju to nije tako zamišljeno. To je bio razlog da smo mi na inicijativu JASPERS-a, a to su stručnjaci iz ovog područja, to je tehnička pomoć Europske komisije, koji su na zadnjem sastanku u 3. mjesecu ove godine jasno rekli da nakon Marinščine i Kaštijuna, koji su izgradili MBO postrojenja sa bioreaktorom u Hrvatskoj više neće biti financirano niti jedno rješenje koje uključuje bioreaktor. To bi značilo da bi osnivači, u tom slučaju u nekoj kreditnoj liniji u nekom komercijalnom zahvatu prema bankama, trebalo namiriti ta sredstva, ali postoji još veći rizik, to bi značilo da bi Ministarstvo regionalnog razvoja i fondova Europske unije moglo taj projekt izbaciti iz financiranja u sadašnjem razdoblju, jer bi za njih to bilo prerizično. Ostali bi bez 50 milijuna eura sredstava, koja su već rezervirana i čekaju trenutak aplikacije. Tekst je prebačen na engleski, čisto da se možda pojača ta vjerodostojnost da to nije samo neka izlika, nego da je to stvarno tako. To je bio trenutak u kojem smo mi donijeli odluku da napuštamo tehnologiju, mijenjamo Studiju izvedivosti i tražimo rješenje koje će biti dovoljno dobro za one vrste i količine otpada koje će doći na Piškornicu i rješenje koje će biti u potpunosti financirano iz fondova Europske unije. Ovim rješenjem koje tražimo postići će se smanjenje otpada za odlaganje, što je jedan od ključnih pitanja. Postižemo veće izdvajanje korisnih sirovina. Proizvodnja visoko kvalitetnog SRF-a, gorivo iz otpada vrlo visoke vrijednost. Ovdje je važno reći da je taj SRF puno bolja varijanta, iako sa plastikom imaju svi poteškoće u Hrvatskoj, nego RDF, baš zato što je to gorivo vrlo visoke ogrjevne vrijednost i troškovi tog zbrinjavanja su puno manji nego što bi bili kod RDF-a, one najprljavije plastike.

Na kraju dolazimo do stabilizacije inertiziranog bio razgradivog otpada, nakon obrade, vjerojatno će biti jedno od rješenja koje će studija ponuditi, zatvorena kompostana, koja će kao frakciju, nakon obrade dati inertizirani otpad sličan kompostu. Ono što je najvažnije, ovo promjenom se bitno ne smanjuju negativni utjecaji na okoliš, to ne znači za sve one koji misle da u ovakvim rečenicama kada im odgovaraju uprava ili netko tko je zagovornik projekata, da mi odričemo spoznaju o tome da štete po okoliš nema. Svaka intervencija čovjeka u prostor izaziva štetu po okoliš. Gradnja garaže pa do ovako visokog postrojenja. Međutim, postoje mjere i obveze koje su propisane okolišnim dozvolama i pravilima struke, da bi se te štete i rizici na okoliš smanjili na minimum. Nema razvoja, ako nešto ne radimo, nema razvoja ako nešto ne gradimo. Svjesni smo da mi kao društvo malo teže postizemo taj društveni konsenzus, možda je i to razlog zašto zapinjemo u rastu JBP-a i u nekim drugim poteškoćama koje prirodno proizlaze iz te činjenice.

Sada ću zamoliti kolegu Nikolu Martinagu da vam predstavi tehnološki dio.

Tijekom uvodnog obrazlaganja gospodina Mladena Ružmana, sjednici se pridružio član Županijske skupštine Hrvoje Parag, te je sjednici prisutno 36 članova.

NIKOLA MARTINAGA: Tehnologija RCGO Piškornice sastoji se od nekoliko cjelina. Prva cjelina je prihvata ostatnog ili komunalnog otpada. Naša intencija je, makar izgleda jednostavno, napraviti prihvata nekoliko dijelova, da se mogu zasebno zaprimati više frakcija otpada, da se može zasebno zaprimati i ostatni otpad i odvojeno skupljeni i biorazgradivi otpad. Sljedeća faza je biosušenje otpada, to se odnosi na ostatni komunalni otpad, koji se suši radi postizanja bolje mehaničke obrade. Nakon toga otpad ide na mehaničku obradu. Ovdje je važno naglasiti da je intencija mehaničku obradu izraditi na način da ta mehanička obrada može poslužiti kao sortirnica. Kad to kažem, ne znači da će se iz miješanog komunalnog otpada izdvajati velike količine plastike ili metala, jer jednom, kad otpad dođe kao miješani komunalni otpad iz njega je teško izvaditi korisne sirovine. Iz miješanog komunalnog otpada će se izdvajati metal i manji dio korisnih sirovina, a intencija je napraviti mehaničku obradu da ona može obrađivati odvojeno prikupljeni otpad iz kojeg se mogu izdvojiti korisne sirovine, na način da se može sortirati. Otpad dođe miješano odvojeno prikupljen, on ima vrlo malu vrijednost i treba ga odvojiti po različitim frakcijama, tada on poprima svoju znatno veću vrijednost.

Imamo tri izlazne frakcije, iz mehaničke obrade i razgradivi otpad i korisnu sirovinu. SRF se dalje plasira na energetska uporabu, kao što su cementare za zamjensko gorivo ili u energane. Biorazgradivi otpad dalje ide na obradu biorazgradivog otpada, to je ono što je direktor spomenuo, to je dio projekta koji se izmjenjuje i za koji dio će Studija izvedivosti dati najbolje rješenje. Tu će se vidjeti kakva će biti tehnologija. Tu treba napraviti analizu, kroz tu analizu će se vidjeti u kakvu obradu će se investirati. Radi se više analiza kod koje se mora uzeti više parametara, početne investicije, cijena održavanja, operativni troškovi, udio obrade otpada. Uglavnom moguća je obrada s prisutnošću kisika ili bez prisutnosti kisika, postoji više varijanti, npr. suha digestija koja nudi mogućnost obrade izdvajanjem bioplina ili kompostiranje, ali sigurno da će to biti jedan zatvoreni sustav da se obrada neće vršiti na otvorenom prostoru. Nakon te obrade imamo proizvod sličan kompostu, a moguće je bioplin iz kojeg će se proizvoditi električna energija, to ovisi o tehnologiji i taj inertizirani, stabilizirani otpad će na kraju ići na odlaganje. Cilj je tu postići da to budu što manje količine otpada koje će ići na odlaganje, da se što veći udio otpada obradi i da ima što manje utjecaja na okoliš.

MLADEN RUŽMAN: Kao što vidite odlagalište u Marinščini, postrojenje koje funkcionira. Kod otvorenja je bio ozbiljan broj ljudi, pa i udruga koje su nekoliko godina prije toga odlučno stajale u traženju nekog drugog rješenja. Nakon što smo obišli postrojenje, oni koji su bili dovoljno hrabri da to izuste, rekli su da je to puno bolje od onoga što su oni očekivali i da utjecaj jednog takvog postrojenja, barem ono što svaki čovjek može osjetiti u zraku i mirisu, se zapravo ne osjeća, jer se sve odvija u zatvorenom sustavu.

Terminski plan, izdvojili smo neke ključne stvari iz terminskog plana, to je ono što nas čeka. Mi smo si zacrtali, a Skupština društva je to potvrdila i odobrila nam takav plan, odobren je i od strane Ministarstva zaštite okoliša i fonda da se do kraja ove godine izmijeni Studija izvedivosti i projektni zadatak i da pristupimo aplikaciji za sredstva. Odluka o financiranju, očekuje se u travnju iduće godine. Po tom, postupak javne nabave za korektiranje i izvedbeni projekt izgradnje RCGO u lipnju 2019., a početak projektiranja izgradnje bi mogao biti u ožujku 2020.

Uzmite malo s rezervom ove rokove, ožujak, travanj, ima tu nekoliko faktora koje ćete na završnim slajdovima vidjeti, na koje mi ne možemo utjecati, oni su izvan našega dosega upravljanja.

Probni rad RCGO lipanj 2022. i godinu dana nakon probnog rada RCGO bi trebao biti u punoj funkciji. Ključni rizici, to su neki od ključnih rizika koje smo mi izdvojili. Svaki projekt sa sobom nosi radne rizike. Oni su tim veći, ako mi na njih ne možemo utjecati jednom mjestom da biste ih smanjili. Mislim da smo blizu rješavanja imovinsko pravnih odnosa. Neki dan je predsjednik Skupštine društva gospodin Darko Koren provjerio, u razgovoru s ministrom, stanje i status dodjele zemljišta, dobio pozitivne odgovore i mi smo krenuli u operativnu proceduru da se realizira dodjela državnog zemljišta koje nam do sada nije bilo dodijeljeno. Da li će to biti dodjela ili pravo građenja, ima ti nekih financijskih finesa, ali uglavnom doći ćemo do zemljišta koje nam je potrebno.

Nedostatni administrativni kapaciteti i sporost u donošenju odluka. To je jako široko, puno tijela središnje vlasti, puno tijela lokalnih jedinica samouprava, se trebaju u brojnim fazama postupka očitovati, dati svoje mišljenje. Negdje to ide brzo, negdje sporije. To je, generalno, problem svake investicije u zemlji u kojoj mi živimo i na to, često puta, ne možemo utjecati.

Nedovoljno definirana uloga centara kod dijela sustava gospodarenja otpadom. To smo stavili iz razloga što je i samo Ministarstvo shvatilo da centri nisu potpuno jasno pozicionirani u okviru Zakona o održivom gospodarenju otpadom i sprema se izmjena i dopuna tog Zakona. Otprilike ću parafrazirati ono što su mi rekli u Ministarstvu, da će se ići za tim da sve jedinice lokalne samouprave, za čije područje se grade centri, će biti u obvezi, zakonskom regulativnom riješeni, ostali otpad dopremiti na centar. Ako gledamo da smo mi svi tijelo kao Republika Hrvatska, vjerojatno vam je jasno da Europa neće baš s oduševljenjem gledati, ako bismo mi gradili centre sredstvima fondova EU, a onda putem dogradnje koja može biti spora ili brža, bi netko odustao, pa bi on gradio neko svoje rješenje, a opet iz sredstava fondova EU. To jednostavno tako ne može biti. Mi takvu situaciju za sada nemamo, ali bolje ta uloga centara bude definirana kroz zakonsku regulativu.

Financiranje preostalih 10% vrijednosti investicije, mi smo dobili obećanje da to ne bi trebao biti problem, da to nije rizik, ali smo ostavili, čisto iz razloga da se vodi računa i o tome jer, bez novaca nema ni investicija.

Provedba postupka javne nabave, tu sam dužan objasniti činjenicu da smo mi Odlukom Skupštine na prijedlog Uprave poništili dosadašnji postupak javne nabave, koji je išao u dvije razine. U prvom stupnju koji je proveden kvalificirani su ponuditelji, došli smo na dva konzorcija, dvije grupe, te dvije grupe su biznismeni, očekuju da će biti pozvani u II. krug u kojem bi ponudili cijenu, a onda bi ta cijena odredila najpovoljnijeg, ali obzirom da se naša projektna dokumentacija mora mijenjati, moramo mijenjati idejno rješenje i lokaciju dozvolu, tender koji smo proveli, prvi krug će biti drugačiji od onoga što ćemo mi zapravo imati, pa bi i ovi drugi koji se nisu kvalificirali, a da nemaju priliku se natjecati u novom natječaju, mogli bi reći, mi bismo to gradili da je bilo ovako kao što ste sada to predvidjeli.

Netko je rekao pogriješili ste. Ne ulazim u rasprave sa tijelima državne vlasti, pogotovo one koji imaju neovisnost i ne mogu to komentirati. Mogu reći da su se ljudi držali nekih pravnih pravila usko i striktno, da su rekli da u zakonu ne piše da moramo prilagoditi nekoj novog životnoj situaciji u kojoj će biti manje otpada, jer su u starom i novom zakonu ostali kao centri za gospodarenje otpadom. Sada se vi, kao zainteresirana javnost, pitate što je sa projektom, da li to znači da ga više neće biti? Odgovornost stoji na mojim leđima, ali gledam to kao činjenicu da se takve stvari u postupcima javne nabave događaju i onda ih se rješava ili na Upravnom sudu kroz spor, ili u trenutku kada mi dođemo do izmijenjene Studije izvedivosti do izmjene lokacijske dozvole, do izmjene idejnog projekta, tada će svima u DKOM-u jer tamo su uglavnom pravnici, ne obezvrjeđujući tu struku, će se odlučiti na ono što sada nisu, mislim da su tu pogriješili, pozvati Ministarstvo na javnu raspravu, jer je to mjera koja je dopuštena, Ministarstvo bi im tvrdilo da je prirodno da centar koji je promijenio tehnologiju, a morao ju promijeniti da bi dobio financiranje, više nije onaj isti centar za kojeg je bio raspisan natječaj.

Energetska uporaba goriva iz otpada SRF, imamo pismo namjere da to zbrinemo u Nexe grupi, razgovaramo sa Mađarima koji su nam bliži, da to zbrinu za još manje novaca, ali tu stvar nije zaokružena bez cjelovitog rješenja kojeg se nadamo da će Republika Hrvatska naći za sve centre tako i za nas. Vidite da u Zagrebu postoje brojni problemi, od rasprave da li Zagreb treba ili može graditi energanu. Ja živim u Zagrebu, znam da je to za Zagreb nužno. Na taj broj stanovnika, na tu količinu goriva iz otpada, to postrojenje neće biti učinkovito, ako neće imati negdje u blizini energanu koja će to gorivo obraditi, a ne odložiti kao što je do sada bilo. Opet imamo odluku ili ćemo ići u energanu, te priče ste svi slušali, to je stvarnost, jer se to može vidjeti u Danskoj, u Beču, svi ti ljudi su nešto malo ispred nas, pa su pristupili takvom rješenju. Postoje i oni koji su skeptici pa će reći tu će biti problema, filtri, mislim da je to sve pod nadzorom Europske komisije, čim ona daje novac, ona to analizira, ti strahovi ne bi trebali biti presudni u odlučivanju da se ide za rješenjem, kod nas toga neće biti, koje nam je nužno.

Politički rizici, mislim da smo najmanje u političkoj areni, kad smo ovdje došli da raspravimo o problemu koji je zajednički, imamo otpad 386 kg po svakom od nas, negdje ga moramo zbrinuti. Čini mi se da smo brojili, da se od 2009. na ovamo pet ministara izmijenilo, svaki puta kad se to dogodilo, sustav je zastao barem na godinu dana, netko je donio neko drugo rješenje, neku drugu ideju. To sve ima svojeg utjecaja. Ne možemo i taj, politički, rizik izbjeći.

Vi jako dobro znate da zemlje u našem okruženju, npr. Austrija svoju djecu od malih nogu, počeli smo to i mi, uče o odvajanju otpada. Ta svijest kod nas nije na vrijeme sazrela, nije je ni bilo, mi smo sada tu gdje jesmo i imamo period za postizanje ciljeva koje smo si sami odredili, takve kakve imamo. U tom kontekstu ne mislim da rješenje koje isključuje centre za gospodarenje otpadom, možemo razgovarati o tome, bi nas pogoršalo, povećalo naše šanse da postignemo one ciljeve koje smo si zacrtali.

Za sada toliko o ovoj točki.

Predložio bih, predsjedniče, ako se slažete da kolega prođe i drugu prezentaciju, da onda nakon toga otvorimo raspravu.

PREDSJEDNIK: Predlažem da raspravimo svaku točku za sebe.

Otvaram raspravu za predstavnike klubova.

IVAN SABOLIĆ: Drago mi je da smo ovu sjednicu dogovorili konsenzusom, jer ovaj projekt je važan za sve nas, bez obzira bili u oporbi, bili u vlasti. Nažalost, prošli puta nismo dobili odgovore na sva naša pitanja. Danas mi je drago da nema konzultanata, nego da ima stručnjaka, ljudi koji rade u ovoj tvrtki i mislim da su oni jedini koji se bore, jer im je to životna egzistencija. Direktore, u ovoj prezentaciji odgovorili ste na dosta pitanja koja sam mislio postaviti. Pojavio se jedan problem. Vi ste nama objasnili kako bi to trebalo izgledati, kako će se to graditi, koje su procedure, koji su to rokovi. Ono što mene muči, ono što se događalo prije, Piškornica je bila odlagalište, kao takvo, njena studija izvodljivosti, prije je to bilo divlje odlagalište, u zadnje vrijeme je to legalno odlagalište. Vidjeli smo da će tek 2023. projekt kao takav biti završen. Interesira me što će se događati dok taj projekt do 2023. godine zaživi? Kamo i kako ćemo sa tim smećem dalje upravljat? Svjesni smo činjenice da se smeće dovozi, pogotovo izvan četiri županije. Stoga molim da mi odgovorite, što ćemo i kamo ćemo odlagati? Da li se pojavljuju neka abnormalna zagađenja, pogotovo što je tu vodocrpilište, blizu je prehrambena tvornica od koje svi mi živimo. U blizini je i jezero Šoderica koje bi trebalo biti nekakva turistička meka. Tu je zaštićeni krajolik, tako da je po meni upitna lokacija tog odlagališta, ali na to osobno, ali niti itko drugi može na to utjecati. Sami ste rekli da je bilo protivnika takvih projekata i ima, ali krivo se krenulo u samom startu, krivo je bio projekt zamišljen, puno toga se na neki način skrivalo, puno toga nije bilo jasno i zato smo došli u fazu da moramo održati drugu tematsku sjednicu, kako bi raspravljali o takvim stvarima. Neke stvari su se pokrenule, neke

stvari su otkrivene i te anomalije u poslovanju, nadam se da se više neće događati, da nam se više neće dogoditi da imamo direktora s lažnom diplomom, da neće biti isplate milijunskih bonusa, da se to sada sve kontrolira. To je jedno iskustvo koje smo stekli, ne samo mi kao članovi Županijske skupštine, nego i članovi Skupštine Piškornice. Nadam se da će se to transparentnije voditi i da ćemo dobiti sve informacije koje se na Piškornici događaju. Ova Skupština je dobar početak da se upoznamo sa svim tim rokovima, a vjerujem da ćemo i ubuduće kad se neke stvari pokrenu tražiti od vas dodatne informacije, da vidimo što se događa, kakav je napredak projekta. Nadam se da ćemo odgovore na naša pitanja dobiti danas.

DARKO KOREN: Pozdravljam sve prisutne. Obzirom na složenost ove teme imam prijedlog da se napravi prezentacija koju je gospodin Blažok pripremio o tvrtki kćeri Piškornica sanacijsko odlagalište, jer većina vaših pitanje, vidim već sada iz izlaganja gospodina Sabolića, pretpostavljam, će tangirati cjelovito tu tematiku. Na taj način bi objedinili raspravu i nije problem da iskoristite svoje vrijeme koje po Poslovniku imate za jednu i drugu točku. Predlažem da saslušamo i drugu prezentaciju jer je ona nepobitno vezana za temu pod 1. točkom.

PREDSJEDNIK: Nastavljamo dalje s raspravom po 1. točki.

ŽELJKO LACKOVIĆ: Sve vas pozdravljam. Ono što je uvodno spomenuto kao problem točka 1. i točka 2. mislim da bi trebalo baš ovako razdvojeno raspraviti i ne prijeći olako, kao što je moj prethodnik rekao da su sve stvari riješene i da nema koraka natrag. Ono što se vidjelo iz izlaganja o sadašnjem stanju projekta, je to da se nije odmaknulo toliko daleko da se ne bi moglo preispitati i sama lokacija i sam projekt koji je smješten u našu Koprivničko-križevačku županiju, a da nikakvu korist Koprivničko-križevačka županija, u odnosu na ostale tri županije koje sudjeluju u projektu nije dobila. Otvoreno postavljam pitanje, čiji je interes i zbog čega je uopće Regionalni centar za gospodarenje otpadom za četiri županije smješten u našoj Županiji? Ne vidim da su to geološke ili neke druge prednosti koje su ključne prilikom određivanja lokacije, nego vidim da je to jedno vodo propusno tlo, gdje to predstavlja jednu ogromnu opasnost, a naročito jer znamo da ono što danas prihvaćamo zdravo za gotovo je bogatstvo budućnosti, to je pitanje vode.

U ovoj situaciji vrlo jasno razlikujem ovu tematiku koja će se voditi oko gomilanja otpada koji je gomilan iz jednog razloga, to je razlog zbog kojega se htjelo prebaciti iznos financiranja sa županija na samu tvrtku gdje će ona financirati sebe iz gospodarenja otpadom, u ovom slučaju je to bilo skladištenje. Nakon toga si postavljam sljedeće pitanje, a to je, ukoliko je gotovo milijun tona otpada smješteno na Piškornicu, zbog čega i ostala četiri suvlasnika koji rješavaju svoj problem, a to je Varaždinska, Međimurka i Krapinsko-zagorska županija ne bi na svojem prostoru osigurali barem jednu megatonku, prostor za milijun tona otpada, pa na taj način da krenu u realizaciju ovoga projekta pa će se on financirati iz otpada koji se prikupi. Imamo situaciju, ovo što ćemo pod točkom 2. raspravljati, da je uvjetovano situacijom da osnivači nisu preuzeli financijsku odgovornost za ovaj projekt. Smatram da financiranje projekta, a ovdje smo slušali o tehnologijama i tehničkim rješenjima, treba biti pravo pitanje za direktora Piškornice. Da li postoje sredstva, da li su ona osigurana, tko ih je dužan osigurati, da li su to osnivači, županije, u kojem udjelu možemo očekivati financiranje države i u konačnici zašto ne bi dozvolili da građani odluče, da maknemo to pitanje iz dnevnog reda politikantstva, da ne bude korišteno u dnevne političke svrhe, da li oni žele da RCGO Piškornica bude na području Koprivničko-križevačke županije za četiri županije ili ne žele? To se može riješiti putem referenduma. Ako ga žele i ako je on neminovnost, što žele dobiti? Da li žele dobiti samo centar u kojem će raditi 50-tak ljudi koji u konačnici mora negdje biti ili žele dobiti nešto više.

U političkom prosuđivanju mi smo ti koji smo odgovorni da li će ova Županija dobiti nešto, a ja otvoreno postavljam pitanje da li to nije brza cesta do Koprivnice, u istim rokovima gradnje kao što je predložen RCGO do 2023. godine i da li imamo dovoljno političke mudrosti, da uvjetujemo izgradnju RCGO za one županije koje danas dovoze otpad, svoj otpad i s tim otpadom koji se skladišti kod nas financiraju projekti. U Klubu nezavisnih članova situacija je jasna, mi smo spremni i staviti ćemo svoje potpise za provođenje referenduma. Da bi se referendum proveo potrebno je sakupiti 1/3 potpisa članova ove Županijske skupštine i u konačnici neka ljudi kažu, žele li ili ne žele RCGO na svojem području. Ako ga žele, da li možda žele i tu brzu cestu ili će brza cesta otići do Bjelovara i do Virovitice, a nikad od Križevaca do Koprivnice. Da li Varaždin ima svoju prometnu povezanost? Da li se Međimurje, Čakovec dobro prometno povezuje, a s druge strane mi ćemo se pobrinuti za Regionalni centar i zauzvrat dobiti ništa. Ovo je problem koji je nastao 2001. godine, u njemu su sudjelovale sve političke strukture i u trenutku kad se treba donijeti odluka, mislim da treba biti dovoljno političke mudrosti da se ovakav jedan projekt koji je strateški projekt za Republiku Hrvatsku iskoristi da do istog roka Koprivnica dobi auto cestu. To se može i pravno i procesno, tehnički riješiti i jedno s drugim uvjetovati, upravo kroz referendum, na kojem bi bila postavljena tri pitanja. Jedno je da li želimo? Da. Da li ne želimo? Ne. Da li želimo uz uvjet da do 2023. godine brza cesta dođe na mađarsku granicu? Ako to nije prioritet Republike Hrvatske, Vlade, bilo koje druge, onda nije prioritet niti naše Županije koja je dobila taj teret da Regionalni centar ima na svojem području.

DAMIR FELAK: Nakon ovoga izlaganja kolege Lackovića mogu reći da može mirno dati papir, ja ću potpisati i za to da se provede referendum i mogu odmah reći da ću glasati za to da centar ne bude na prostoru Koprivničko-križevačke županije. Nakon toga gdje smo onda? To je izvjesno da će takav referendum završiti takovim ishodom, tko želi na svojem području odlagalište otpada. Ne želi ga nitko, pa ni pod određenim uvjetima, vjerujem, ja bih to nazvao ucjenama, možda je to gruba riječ, možemo razgovarati na taj način, pod uvjetima da se izgradi brza cesta do Koprivnice, uvjeren sam da većina stanovnika neće glasati za to da bi odlagalište bilo na području Koprivničko-križevačke županije. Iz ovog prikaza smo vidjeli da je 2009. osnovana RCGO Piškornica, danas je 6. mjesec 2018. godine, prošlo je devet godina od osnivanja, i puno prije toga nego što je osnovan sam Regionalni centar utvrđeni su prostorni planovi, utvrđeno je mjesto gdje bi bilo to odlagalište, gdje je u konačnici odlagalište otpada i čitav niz godina, još iz bivše države, doduše za ondašnji grad Koprivnicu, postavljam pitanje sebi i svima vama, a mi smo ti koji smo od naroda dobili pravo, ali i odgovornost da odlučujemo u njihovo ime. Referendum je kad ne želite o nečemu odlučiti sami, onda se želite sakriti iza referenduma. Bez obzira koliko to izgledalo da je to jako demokratski, ali kad želite nešto gurnuti od sebe onda kažete idemo na referendum pa kako narod odluči. Narod odluči onako, u pravilu, kako mu to mediji prikažu, cijenim svakog čovjeka i njegovo znanje, ali u današnje vrijeme komunikacije i svega, onaj tko napravi bolju promidžbu, njegov stav na referendumu prolazi, to smo u konačnici imali prilike vidjeti u jednoj zemlji koja ima puno razvijeniju demokraciju od naše, gdje se dogodio Brexit u Velikoj Britaniji gdje je većina odlučila za izlazak iz EU što je bilo veliko iznenađenje, ali za one koji su pratili način kampanje, nije bilo iznenađenje. Tako, ako odlučimo da ne želimo odlagalište otpada na području Koprivničko-križevačke županije, ja se s time prvi slažem, onda postavljam pitanje što dalje? Kud ćemo odlagati otpad? Mi, na ovaj način, čuli smo iz izlaganja direktora, nećemo moći, u istom problemu naći će se ovi iz ostalih županija. Slažem se da je u startu trebalo dogovoriti neka drugačija pravila igre jer ni meni nije drago da se 10 km od moje kuće gradi veliko odlagalište i odlaže otpad čitav niz ovih godina, a da za uzvrat nismo dobili nikakve benefite od ostalih županija. Kad se to odlučilo, mislim da su oni slavili tri dana, ali to je bilo onda i odlučilo se. Ovo je projekt kojeg je 2014. godine Vlada proglasila projektom od strateške važnosti za

Republiku Hrvatsku. Pet ministara se promijenilo, bile su vlade i lijeve i desne, svi su to vodili kao strateški projekt, odlagalište za sjeverozapadni dio Hrvatske. Da li mi više možemo korak natrag. Možemo, referendumom možemo izgubiti određeni broj mjeseci ili godinu dana dok se sve provede, uzgred budi rečeno bez obzira što je kolega Lacković pravnik, mislim da neka od ovih pitanja uz neke uvjete su vrlo upitna da li se kao takva mogu postaviti kao referendumska pitanja, po meni se može pitati da li želite ili ne želite, da li ste „za“ ili „protiv“. Postavljam pitanje, što onda dalje, ako odustanemo od ovoga dalje, ako mi kao Županijska skupština donesemo odluku da idemo na referendum, na referendumu narod odluči da ne želi odlagalište na području naše Županije, što dalje? Kuda ćemo mi iz Koprivnice odlagati otpad? Kuda će Općina Ivanec, kao i sve ostale jedinice lokalne samouprave odvoziti otpad? Koliko znadem tamo ima kapaciteta za još 200.000 tona, ako sam dobro gledao materijale. Nakon toga kako i kuda dalje? Zato pozivam na razum, da ne idemo u rušenje nečega, a nemamo viziju kako dalje. Stav HDZ-a je uvijek bio da je oo nužno zlo, nešto što se prihvatilo u određenom trenutku, da li se onda moglo drugačije ili nije, o tom, potom, ali kad je tu, po nama treba ovaj projekt izgurati do kraja i to što prije. Nisam zadovoljan ovom dinamikom koja je prikazana u ovome, ali ako ne može brže i to je bolje nego ništa. Apel je i traženje da se pokuša ta dinamika ubrzati, jer po onome kako je to nama ranije prikazano prije nego se poništio ovaj natječaj, trebalo je to biti puno prije, barem dvije godine ranije je trebao taj Regionalni centar biti završen i trebala je u konačnici krenuti ova sustavna prerada otpada i svega ostaloga. Mi sada brišemo sve i vraćamo se na početak, još idemo i na referendum da bi građani rekli nešto što i sami znamo kako će to manje-više biti, onda bojim se, da od ovog projekta neće biti ništa, a drugu alternativu mi nemamo.

Ako mi netko ponudi bolju alternativu, ja sam prvi za to. Da li to možemo vezati uz izgradnju cesta ili ne, to je već nešto što se možda može dogovarati negdje drugdje, ali bojim se da je to teško ostvarivo na ovaj način kako je zamišljeno.

Klub HDZ-a podržava projekt Regionalnog centra Piškornica i stava smo da ga treba završiti što prije.

PREDSJEDNIK: Otvaram raspravu za članove i članice.

SINIŠA KAVGIĆ: Drago mi je što smo otvorili još jednom pitanje Piškornice, budući da nakon devet godina rada i potrošenih 26 milijuna kuna, došli smo do jednog projekta koji nema perspektivu, nije ekološki prihvatljiv, prije svega zbog toga što, po meni, opet se spominje spalionica, otpad koji treba spaljivati, da li se to zvalo energana, bilo kako bilo, to se mora spaliti. Mi nemamo nikakav čvrsti dokaz da će se to spaliti u bilo kakvoj cementari, budući da cementara sada ne želi da uopće spaljuje RDF, budući da nema tehnološke uvjete, bojim se da nema ni cementara u Našicama takve uvjete. Ovih 26 milijuna kuna koje se do sada potrošilo, za razno razne stvari, da smo uložili u kružnu ekonomiju gospodarenja otpadom, itekako bi se vidjeli rezultati. Ono što je moj prethodnik rekao, mi nemamo alternativu, imamo alternativu jer razvijati svijest građana, razvijati same sebe i ulagati u zelenu ekonomiju gospodarenja otpadom. Svi oni koji to ne žele raditi, da svoju ekonomiju baziraju na crnim kantama, a ova ekonomija je, po meni, na crnim kantama, ako izuzmemo papir, plastiku i drvo, što će gorjeti, od čega će se raditi taj SRV, od ničega, nema drugog materijala. Pogledajte što ljudi rade u Rijeci, oni tamo luduju zbog te Marinščine, zbog smrada. Gospodin direktor je rekao da su to promašeni projekti, sam Bog da su oni napravili prije nas. Što se tiče objekta ili projekta od državne važnosti. Nama je strateški važno zdravlje naših ljudi. Ne želimo da se povećavaju teške bolesti, da se onkološki odjeli pune Koprivničancima. Ono što je rekao Jaspers, pogledajte kako je sitno odštampano, imam dioptriju 3, ali ne mogu to pročitati, a on je jasno rekao da takav projekt više nije održiv, a to je stručno mišljenje.

Imamo slike Marinščine, na njima se ne vidi smrad, ali ljudi koji tamo žive itekako to osjete, koji žive i po 15 km dalje, osjete smrad. Smatram da cijeli taj projekt od izvedivosti nije bio kontaktiran sa javnošću, gospodin Jozinović koji je najviše imao koristi, lagao je i varao. Ne znam da li se sjećate u rujnu prošle godine, što je rekao, gotovo je, novac je osiguran, evo tu je na laptopu, sada sam došao iz Ministarstva, ja i župan, sve je riješeno. Sada vidimo da ništa nije riješeno, da se sve poništava. Ova Arhuška konvencija, na osnovu te konvencije napravljen je zakon, ništa se ne može raditi, graditi, niti zadirati u okoliš bez prisutnosti javnosti. To je Zakon koji je donijet 2006. Toga Zakona, prijašnji direktor, niti osnivači nisu se držali. Pitat ću vas, koliko su, prijašnji direktor i osnivači, održali javnih tribina? Kad ste kontaktirali građane i htjeli čuti mišljenje građana? Nikada. Ovo je projekt koji se gura na uštrb svih nas i nas se plaši da nećemo imati kamo sa smećem, ako taj projekt ne prihvatimo. Mi ga, iz oporbe, ne želimo na ovakav način. Potrošili ste 26 milijuna kuna, ne trebate se pravdati zbog čega, ali od tih 26 milijuna kuna, ovih pet vitezova na prošloj sjednici je najviše odnijelo novaca. U implementaciji Vlade Republike Hrvatske ne stoje samo četiri županije, stoji šest županija, gdje se spominje Bjelovarsko-bilogorska i Virovitičko-podravska županija.

IVICA LUKAČ: Danas smo opet vidjeli jednu prezentaciju, na onoj prvoj tematskoj sjednici smo vidjeli jednu bahatu prezentaciju na kojoj se gospodin Jozinović prikazao u bahatom stilu. Sada vidimo po ovome što je gospodin Ružman iznio da je projekt vrlo upitan. Smeće će se i dalje voziti, ali nema nikakvog rješenja. S druge strane, kod gospodina Lackovića se vidi, koji je do sada podržavao taj projekt svim silama, najedanput se zaokrenuo za 360 stupnjeva i politički, populistički, traži referendum. Trebalo bi gospodina Lackovića pitati zbog čega je to. Svojom rukom u Saboru podržavate Vladu, vrlo lako možete dovesti brzu cestu i razriješiti Piškornicu, bez ikakvih problema.

ROBERTINA ZDJELAR: Čini mi se da rasprave na ovaj način neće puno polučiti nekakav suvisli rezultat, ipak je bio cilj da vidimo nekakvo trenutno stanje, korake koji predstoje i da se konačno informiramo o tome. O tome tko će usvojiti, neće usvojiti izvješće, ne znam koliko će to bitno promijeniti stvari koje su činjenične. Pitala bih gospodina Ružmana, govorimo o tome da se radi na tome da bi se promijenila tehnologija i da bi se u novom projektu i u natječaju osmislilo kao što ste rekli, da bi mehanička obrada otpada bila daljnja korisna sirovina. Gospodin je rekao čim otpad prijeđe u krug odlagališta, on više ne može biti uporabljiv. Dolazimo do toga da, s jedne strane ste vi izrekli da ovaj projekt nije u skladu sa nastojanjima koja su u okruženju, a to je da se govori o izgradnji sortirnica, i sl. Zanima me, ako nam možete pojasniti, a ako ta informacija sada nije poznata, da li možda znate kada bude. Da li će u sklopu ovog projekta biti planirana sortirnica na RCGO? Koja je funkcija tog otpada, ako se on više ne smatra reciklažnim? Proizvod sličan kompostu, koja je svrha tog proizvoda, nagađam odgovor, ali bi ipak voljela čuti od vas?

Drugo, pitala bih, s obzirom da u drugoj prezentaciji ste naznačili i neke financijske pokazatelje, odnosno rezultate poslovanja Piškornice sanacijskog odlagališta za 2017. godinu, bila sam slobodna zamoliti da se to da i za Piškornicu d.o.o. Ne znam koliko članova je to uspjelo pogledati, s obzirom da smo materijale dobili danas. Da to ne ispadne bagateliziranje, znam da je naglasak na onoj temi, da li projekt da ili ne, kakav, htjela bih pitati, što se tiče ostalih prihoda. U računu dobiti i gubitka, pojasniti kako je teklo financiranje suosnivača kroz godine, nešto o tome znam, molila bih ako se može pojasniti da li je to regulirano Društvenim ugovorom, da su osnivači dužni financirati Piškornicu d.o.o. u jednakim iznosima, s obzirom na jednake udjele? Inače sam vadila podatke, pa ne pitam to bez razloga.

Prihodi od zakupa zemljišta. U obrazloženju dokumenata piše da je ugovor o zakupu zemljišta između, pretpostavljam, sanacijskog odlagališta i Piškornice d.o.o. sklopljen u rujnu

2015. Prihodi u 2016. po toj osnovi su bili pet puta manji nego u 2017. Ako možete reći o čemu je točno riječ? Godina je bila cijela i 2016. i 2017. Moja pitanja su vezana uz ovo. Sljedeća ću pitati nakon prezentacije.

MARKO FUCAK: Prošle godine 1. 11. izašla je Uredba o gospodarenju komunalnim otpadom, gdje je između ostalog definirano da do 2022. Europa traži da se miješani komunalni otpad smanji za 50%. Znamo da poslovanje Piškornice unazad nekoliko godina nije bilo transparentno, a na kraju nisu odrađeni ni neki strateški ciljevi koji su bili zacrtani. Vrijeme curi dalje, rokovi nas pritišću, a ujedno taj projekt je stopirala Državna komisija za kontrolu postupka javne nabave. Kao što je rekao direktor, ide novi postupak, nove tehnologije, znači opet nam vrijeme nije saveznik. S obzirom da se postupak vraća na početak, opet će se morati pripremiti sva dokumentacija, znamo da živimo u našoj državi koja je administrativno dosta brza, znamo što nas čeka. Ako se ne ispuni ova kvota koju Europa traži, da se komunalni otpad smanji za 50%, to je kod nas neizvedivo. Europa će penalizirati Hrvatsku, a to će se sve svesti na to da tu ispaštaju regionalne samouprave, penalizirati će se lokalne jedinice, a ujedno najviše građani, porezni obveznici, jer će im se povećati odvoz komunalnog otpada. O tome slušamo u medijima i toga smo svjesni. Za vrijeme vladavine bivšeg direktora Jozinovića, možemo reći da on nije imao ovaj slogan koji se sada vodi, a to je Regionalni centar za gospodarenje otpadom cijele sjeverozapadne Hrvatske, nego je njegov slogan bio drugačiji, to je bio bez regionalno, to je bio samo Centar za gospodarenje smećem, ali iz cijele Republike Hrvatske, ne samo sjeverozapadne. Znamo da otpad nije smeće, otpad je korisna sirovina, može se sortirati, a kasnije i reciklirati. U slučaju poslovanja Piškornice pod direktorskom palicom gospodina Jozinovića, tu se gomilalo samo smeće, nije se odvajao otpad, a sve na štetu i zdravlje našeg stanovništva cijele Županije.

Zabrinjava druga činjenica, a to je vezano za dovoz smeća. Stanovnici Općine Koprivnički Ivanec i dalje tvrde da i dalje dolazi otpad ne samo iz četiri županije, nego i iz drugih krajeva, no u manjoj mjeri nego što je to bilo 2016. i 2017. ali i nadalje dolazi. Pitam hoće li ta praksa konačno stati, da si damo rok od 1. 7. ove godine, da se dovozi otpad samo s područja četiri županije i Općine Koprivnički Ivanec? Ako se sjećate, nije bilo tako davno, manje od godinu dana, na 2. ili 3. sjednici Županijske skupštine kolega Kutčić je postavio jedno zanimljivo pitanje županu Darku Korenu, „Župane zašto smatrate da morate imati tako veliku plaću, zašto ne bi npr. vaša kolegica Marina Horvat Pavlic imala plaću kao vi, zato jer odrađuje, većinom, više posla od vas“? Župan je odgovorio protupitanjem „Gospodine Kutčiću vi ste liječnik vi bi to trebali dobro znati. Zašto vi kao liječnik imate veću plaću od medicinske sestre, zato jer imate veću odgovornost“. Tako je župan tvrdio da ima preveliku odgovornost, zbog toga mora imati veliku plaću. Sve je to u redu, ali ima tu još jedno pitanje. Kako netko tko ima veliku odgovornost kao predsjednik Skupštine društva Piškornice, od Božića ne zna kako funkcionira poslovanje Piškornice, to je izjavio na prošloj sjednici. Zbog toga je tražio da se organizira ova tematska sjednica. To malo zabrinjava. Da sam ja predsjednik nekog odbora ili ne skupštine, pa da više od šest mjeseci ne znam što se u mojem poduzeću događa, bilo bi me jednostavno sram. Zamislite da neki privatnik drži svojeg radnika duže od šest mjeseci, radniku daje redovitu plaću, a radnik nemotiviran, ne daje nikakve rezultate, u biti ne zna što se događa u njegovom poduzeću šest mjeseci. Ta činjenica zabrinjava. Znači, župane, vi ste time dali do znanja da ste u biti neupotrebljivi kao predsjednik Skupštine Piškornice, jer ne znate što se tamo događa.

PREDSJEDIK: Gospodine Fucak birajte riječi.

MARKO FUCAK: Zabrinjava ta činjenica. Ako ste imali sjednice Skupštine, nikad niste pitali Upravu kako napreduje projekt, mi smo tu više od šest mjeseci, mene bi to

zabrinjavalo. Ako vi mislite da niste sposobni da budete na funkciji predsjednika Skupštine Piškornice, možda bi bilo dobro da damo neki zaključak da odaberemo neku drugu osobu.

TIHANA KRALJIĆ: Kao osoba koja prati projekt Piškornice puno duže nego što sam članica ove Županijske skupštine, znači od njegovog samog početka, prije svega želim istaknuti da smo danas kao članice i članove Županijske skupštine po prvi puta dobili prave, točne informacije u kojem je stanju projekt. Naravno, da ne možemo biti zadovoljni u kojem je stanju projekt, ali naglašavam i izuzetno cijenim sve ovo što je rečeno u ovoj prezentaciji, jer svi oni koji se bave, koji su imali prigodu provoditi velike infrastrukturne EU projekte znaju da je početak i kraj svakog projekta ono što će reći JASPERS, a po prvi puta u ovom projektu, mi danas, čujemo ono što je rekao JASPERS, a rekao je jasno da ona tehnologija prije nije bila dobra, ali je preporuka kakva tehnologija bi se trebala koristiti. Isto tako čini mi se da su ovi rokovi koji su danas prezentirani realni i objektivni. Nadamo se da će se oni uspjeti ispoštivati. Kao nezavisna članica dajem potporu nastavku i realizaciji ovog projekta. Još jedna rečenica vezana za financiranje i onih 10%, mislim da to ne bi bio problem, danas sam bila u Zagrebu na sastanku u Ministarstvu regionalnog razvoja, vjerojatno će, možda i gospodin župan reći o tome, vrlo skoro će Koprivničko-križevačka županija sa nekoliko županija potpisati Razvojni plan. Unutar tog Razvojnog plana će se moći iznaći financijska sredstva za ovakve, velike, infrastrukturne projekte kao što je Piškornica.

MARIO HUDIĆ: Gospodin Lacković je spomenuo referendum. Ja kao laik, moram reći, u području gospodarenja otpadom kada bi se stavio u situaciju običnog žitelja, mislim da bi me zanimalo, prvenstveno, što će biti te 2023. i što ovaj projekt donosi. Mislim da je bila korektna prezentacija gospodina Ružmana, ali na kraju svega nije mi jasno što će se dogoditi s tim projektom i što će to biti 2023.godine? Kakvo će to biti postrojenje i što će se raditi i događati na Piškornici? Mislim da bi to zanimalo sve stanovnike Koprivničko-križevačke županije, da bi uopće mogli glasati na tom referendumu. Ne vidim, sada, koji su to benefiti nastavka projekta za bilo kojeg žitelja ove Županije, za Županiju, s gospodarstvenog aspekta ili ekološkog aspekta, a mislim da bi to trebalo biti najvažnije. Moći u tri rečenice reći, sada, svakom žitelju Županije, što je s ovim projektom i što će se dogoditi, koje su to koristi, koji su to rizici, naveli ste rizike, mislim da su vrlo veliki rizici. Ne znači da se taj projekt ne može na kraju i pozitivno završiti, ali jednostavno još uvijek nije jasno kako će se završiti. Mislim da je prevažan i da ima prevelike posljedice u svim aspektima, od ekoloških do gospodarskih, da se ne bi u ovoj fazi, sada, kako će se završiti, osim što vidimo da je došlo do značajnih izmjena i da on više nije taj projekt kakav je počeo. Što se tiče alternativa, mislim da nije korektno reći da nema alternativa i da, ako se ovaj projekt ne bi završio, da se ne može naći alternativa, što se tiče gospodarskog aspekta i biznisa, gospodin Ružman je spomenuo i to je biznis, gospodarenje otpadom je biznis. Ovo postrojenje u budućnosti, kakvo god bilo, je biznis. Mislim da je važno da ima prometnu povezanost, pa s obzirom da su tu i druge županije koje su znatno bolje prošle, i gradova, od Koprivnice, što se tiče prometne povezanosti, auto ceste, brze ceste, pa možda može i odlagalište biti bliže neki čvor uz autocestu, tipa Varaždina, Čakovca ili negdje drugdje. Došla je brza cesta do Križevaca, možda je alternativa okolica Križevaca.

DEJAN KUTIČIĆ: Toliko problema oko Piškornice, da ne znam odakle da krenem. Prvo ću gospodina Felaka pitati. Koga vi zastupate? Bojite se referenduma. Kažete da bi tu ljudi mogli birati onako kako oni misle da bi trebalo. Vi, valjda, zastupate ljude koji su birali vas, njih se ne bi trebali bojati. Smatrate ljude glupima, da ih ne možemo pitati?

Slazem se s gospodinom Lackovićem, da ne bi bilo loše da se raspiše referendum, međutim brza cesta ne bi trebala biti nikakav uvjet da ovdje bude RCGO. Ne može vam danas

netko uvjetovati da će nas trovati, ali ćemo za uzvrat imati cestu. To nije dobar način. Referendum da, može.

Gospodine Ružman neću vas kritizirati, s obzirom da ste novi, ne smatram vas toliko krivim za sve što se dogodilo, kao župana Korena i bivšeg direktora. Međutim, primjer Marinščine, zapravo to nije najbolji primjer, Zavod za javno zdravstvo Primorsko-goranske županije je utvrdio da smrad kod centra Marinščina je čak intenzivan. To nije nešto s čime bi naši žitelji htjeli živjeti u ovoj Županiji, pogotovo u Koprivničkom Ivancu.

Na 4. slajdu je bila prikazano da se planira raditi spalionica otpada, rekli ste da se neće graditi. Međutim, ostaje nam, rekli ste da imamo RDF, odnosno SRF. Ipak imamo nešto što ćemo spaljivati. Imamo nekakvo gorivo. Rekli ste da je Nexe dao pismo namjere, međutim, Nexe nema dozvolu da spaljuje otpad. Ne znam zašto se ne ide na to da imamo javnu raspravu oko tog projekta. Svi znamo, studije izvedivosti, da se taj projekt neće financirati onako kako je zamišljen. Studija izvedivosti koju imamo od ranije je nevažeća, s njom ne možemo ništa. Morat ćemo ići na novu, rekli ste da će se izrađivati nova. Idemo provesti javnu raspravu, da vidimo što ljudi misle o toj ideji. Mene konkretno interesira, s obzirom da se ide na izmjenu tehnologije, ne znam da li je itko iz Piškornice, do sada, bio privatno, službeno kod gospodina Đure Horvata. To je jedan gospodin koji je inovator svjetski priznat, ima tvrtku sa pet zaposlenih. Bio je u Monte Carlu, pozvan na jedan skup sa 50 najboljih poduzetnika u svijetu. Ima tvrtku Tehnix koja ima postrojenja za koja tvrdi da može kamion otpada preraditi u 15-tak minuta. Pratim ga već neko vrijeme i vidim da su u Njemačkoj zainteresirani. On većinu svojih proizvoda izvozi i kaže „svoj izum obrade otpada izvozim u svijet, a u Hrvatskoj me blokiraju“. Interesira me da li je itko ikad iz Piškornice stupio sa njim u kontakt?

Što se tiče odlaganja otpada koji treba dolaziti sa četiri županije, znamo da je gospodin Petar Pripuz preko svoje tri tvrtke odložio otprilike 50% cijelog otpada u prošloj godini. Eko-flor je najviše dovezio, to je samo jedna od njegovih tvrtki. Sada kada se zapalio C.I.O.S. možda će ga doći malo manje. Očito je da ovdje ne dolazi otpad samo sa četiri županije. Dolazio je iz Rijeke, dolazio je tko zna odakle, preko koje tvrtke. Vjerojatno će i dalje dolaziti. Ovdje imamo još jednu činjenicu, 140.000 tona se smatra kapacitet. Ako se ide prema selekciji, odnosno recikliranju od 50%, četiri županije proizvedu oko 105.000 tona otpada, 50% je 52.500 tona, do 140 imamo još dosta. Mislim da je to malo previše. S obzirom da u Varaždinu postoji MBO, mislim da i on može preuzeti otpad, s tim da smatramo da MBO kao takav ima jedno postrojenje koje je zastarjelo. Trebalo bi ići prema sortiranju. Posebice, taj otpad se odvaja, međutim, sav taj otpad stavlja se u iste kamione koji to odvoze na Piškornicu i tamo je sve na istoj hrpi. Taj projekt ovakav kakav je sada predložen, nije dobar. Sigurno ga neću podržati. Međutim, ne znam ni što bih podržao, s obzirom da nemamo novu studiju izvedivosti. Vidjet ćemo kako će to dalje ići.

DAMIR FELAK: Gospodine Kutičiću, krenuo bih od ovoga što ste zadnje rekli, da vi u stvari ništa ne znate, da ne znate kako dalje. Mene ste prozvali da sam protiv referenduma, iako sam rekao ovdje prvu rečenicu da sam ja za referendum, ali da s time moramo znati da sa referendumom nema ništa od Regionalnog centra za gospodarenje otpadom Piškornice, a svaki od nas proizvedemo godišnje 386 kg otpada. Kuda ćemo sa tim otpadom. Vi meni dajte rješenje kuda ćemo s tim otpadom, ne samo mi, nego cijela Županija, a da to ne bude na Piškornici i da to ne bude prerađeno u Regionalnom centru. Ako imamo rješenje da je to prihvatljivo ekološki, jer vas ekologija sigurno zanima, mene isto zanima, ako je to ekološki prihvatljivo, kuda ćemo mi s tim otpadom, ako zaustavimo ovaj projekt Regionalnog centra. Što se tiče da su mene ljudi birali. Ljudi su birali i vas, ne da ovdje dođete i kažete ja ne znam kako bi, nego da preuzmete odgovornost i donosite odluke. Ljudi biraju svake četiri, svake dvije godine, nekoga izaberu, a taj onda za njih donosi odluke. Mogu se neke stvari rješavati referendumom, ali u ovom slučaju

mislim da to ne bi bilo dobro, jer bi zakočilo cijeli projekt. Mi moramo donositi odluke, uzeti odgovornost i riješiti problem smeća.

Ja sam ovdje jedini iz Koprivnice koji je govorio o problemu Regionalnog centra za gospodarenje otpadom Piškornice, koji se nalazi na 10 km ili manje od centra Koprivnice. Drugo govore svi iz nekih drugih krajeva, uvijek je lakše govoriti nekima o onome što se događa u tuđem dvorištu. Volio bih da ona velika hrpa smeća koju ste svi zajedno vidjeli, koja je sada, vjerojatno, postala još veća, da se što prije smanji, a ona se može smanjiti jedino ako se smeće počne prerađivati u Regionalnom centru. Druge alternative, koja bi bila na vidiku, nema.

SINIŠA KAVGIĆ: Replicirao bih kolegi Felaku, on je iz Koprivnice, ja sam iz Herešina, ja sam 6 km od toga smetlišta. On je glasao za smetlište, podržavao je smetlište, za razliku od mene. Ja to nisam nikad napravio, a sve odluke koje su donesene, on je dizao ruke za te odluke. On je bio u uskom krugu tih ljudi koji su sve to odobrali. Moj glas je bio glasan, a ne znam do kuda je dopro. Njegov glas je uvijek bio tih, sada kada se scenarij mijenja, kad nema više showmena, glavnog vođe projekta, sada on mijenja svoje izjave. Treba vidjeti što je govorio prije i kako se ponašao prije.

DEJAN KUTIČIĆ: Gospodine Felak, naravno da ne znam kako će projekt dalje ići, jer studija izvedivosti, rekli smo, više nije aktualna, zbog toga jer su se promijenile okolnosti. Da li vi možda znate kako će dalje ići projekt? Vjerojatno ne znate. Možda vi već znadete, jer ćete sudjelovati u njegovom donošenju jer ste u vlasti. Ne mogu znati što ćete vi donijeti, koju odluku ćete donijeti. Zato ne znam, vrlo jednostavno.

BRANKO MESAROV: Potaknut izlaganjem direktora i raspravom gospodina Lackovića, došao sam do određenih ideja i imam prijedloge. Prema izlaganju vidimo da je ovaj projekt otišao par koraka unazad, jer je tako odredio onaj tko daje sredstva za njega. Predlažem da mi nastavimo s ovim projektom izgradnje centra u skladu sa onim pravilima koja određuje financijer. Predlažem da dogovorim sa ostalim županijama koje su suosnivači, reciprocitet, ne treba nama cesta, neka ide njima ono što smo mi dobili, milijun tona otpada. Bit će još dosta otpada u vrijeme, dok se projekt ne promijeni i ne ishode sva dokumentacija i realizira. Neka se nađu lokacije u sve te tri županije da i oni dobiju malo onoga što smo i dobili. S time bi se složio i načelnik iz Koprivničkog Ivanca. Nemojmo zaboraviti, bez obzira koji objekt bude izgrađen, da će biti ostatnog dijela otpada. To smo vidjeli u jednoj prezentaciji kada su tu bili konzultanti, bit će određenih količina otpada pa će i oni imati priliku doći do minimuma. Onda ćemo svi skupa biti svedeni na jednaku mjeru i imat ćemo jednake negativne utjecaje na okoliš, osim, ako se ne misli, ova hrpa koja je tu prerađivati u centru, ali i to se može riješiti.

MARKO FUCAK: Da se nadovežem na kolegu Kutčića, to je zanimljivo poslovanje u Prelogu, gledao sam dokumentarac o njemu. Taj inovator izvozi cijela postrojenja za razvrstavanje otpada u Dubai, Izrael i po Europi, a znači, očito zbog neke političke blokade ne može tu uspjeti. Prelog je kupio od njega to postrojenje, oni već sada razvrstavaju 52% otpada. Ako ste čitali u medijima, apsurd, da oni moraju do 2022. od tih 52%, njima treba još 2% da dođu do te cifre, oni moraju još razvrstati od tih 52%, 50%. To može biti samo u Hrvatskoj. Znači, razvrstavaju otpad puno prije nego svi mi skupa. Onda se pitamo zašto mi ne možemo biti kao Njemačka. Mi smo krenuli sa odvajanjem PET ambalaže početkom 2000. godine, modernije zemlje Europe su s tim krenule 15 godina prije nas. Prelog je krenuo 2010. s razvrstavanjem otpada, mi smo opet iza njih. Volio bih da to počne funkcionirati 2023. godine. Puno novaca je uloženo u taj projekt, ali zabrinjava činjenica da nemamo konkretne informacije, da li će to biti do 2022., bojim se da zbog spore administracije i naše lijepe nam države, to neće biti tako skoro.

Gospodin Felak je rekao da živi 10 km od smetlišta. Mogu reći da smo svi tu u istom dvorištu. Svi smo mi stanovnici Koprivničko-križevačke županije. Što to znači? To znači da nam kancerogena tvar od otpada ili otpadnih voda može doći i do 100 km dalje i po zraku i po podzemnim vodama. Znači, taj smrad i ta kancerogena tvar može doći na kraj Križevaca i u Podravske Sesvete, tako da mislim da smo svi u istom košu.

MARIJA VUKOBRATOVIĆ: Do kraja sam čekala hoće li netko postaviti pitanje, naročito sam to očekivala od kolegice Robertine kao financijašice, ali kako nije, postaviti ću ga ja. Centar je osnovan 2009. godine. Prošlo je devet godina, u tih devet godina potrošeno je 26 milijuna kuna, na ime različite dokumentacije, dozvola, priprema, studija i ostalog. Što imamo sada? Sada nemamo riješena niti imovinsko-pravna pitanja. Nemamo dobar projekt, nemamo niti tehnologiju koja zadovoljavajuća. Mi smo opet u 2009. godini, vraćamo se na početak. Zanima me, a mislim da će i naše građane zanimati, koliko će taj novi početak, nova studija izvedivosti, nova izmjena tehnologije koštati? Da nas je to unazadilo nekoliko godina, vjerojatno je, vi ćete možda znati točno koliko, ali nigdje nitko nam nije rekao koliko će to koštati i tko će to platiti? Hoće li to ići na račun RCGO-a, hoće li ići na račun osnivača, odnosno hoće li naši građani ponovno podnijeti teret ovakvog rada?

GORAN GREGUREK: Na prošloj tematskoj sjednici o Piškornici, govorio sam za ovom govornicom o tome što znači projekt Piškornica. Onoliko koliko znam, bavio sam se, do prije dva mjeseca, malo intenzivnije tom temom. Malo sam tužan što sam danas ovdje čuo od nekih ljudi, da lako je govoriti, na koncu ovo je govornica i svatko može reći što god želi, ali netko mora donijeti i odluke. Te odluke smo mi donosili u prošlosti i ta prošlost se sada više ne može promijeniti, koliko god bi to netko htio. Ovo je državni projekt. Ako je državni projekt, ako je od strateškog interesa za Republiku Hrvatsku, ne možemo se igrati sa pričama o referendumu. Nemojte se šaliti s tim. U ovaj projekt uloženo je 26 milijuna. Čiji je to novac? To je naš novac, svih nas, ne možemo nazad. Čuli smo vrlo konkretno u prezentaciji, to je da treba promijeniti projekt u jednom dijelu. Da, znamo da Europa ima stalno nešto novo, a mi se moramo svemu tome prilagođavati. Vrijeme prolazi. Dok se tehnologija izabere već je stara. Pričao sam o tome, ako se sjećate, neki su komentirali, kud ide priča. Najprije je bila kružna ekonomija, nakon kružne ekonomije je bio Zero Waste, to su sve priče, lijepo to zvuči, samo to ne postoji. Postoje samo vrlo konkretne stvari. Rekao sam da u Europi ima 450 spalionica, od toga 250 u Švicarskoj. Zadnje informacije koje ja imam iz Bruxellesa, zato što su neki ljudi koje ja poznajem bili na tim sastancima, sve više se i u Hrvatskoj o tome govori, da je mehaničko biološka obrada skupa. Vidite i sami da ovaj projekt nije baš jeftin, to je ogroman novac. Europa i to preispituje. Postoje nove tehnologije spaljivanja koje su apsolutno čiste. Mislite da bi Švicarci imali 250 spalionica da nisu čiste, nema šanse. Bio je jedan dokumentarac koji je baš o tome govorio, kako su ljudi u Švicarskoj bili skeptični, a pokazalo se i dokazalo da za to nisu imali razloga. Ja bih rekao onima koji sada donose odluke moramo taj projekt dalje gurati, moramo ga čim prije izgurati. Nema povlačenja, svjestan sam toga da će biti puno prepreka i sam sam se borio s hrvatskom birokracijom. To je tužno, kad smo mi prije sedam godina pokrenuli projekt proširenja odlagališta u Križevcima, kao da smo znali da ovaj projekt neće ići tom dinamikom, tu je bilo jako puno političkih podmetanja, ali jedanput moramo i mi svi biti odgovorni. Ne možemo samo pričati, a ništa ne činiti i ne imati alternativno rješenje koje objektivno ne postoji. U Marinščini nisam bio, bio sam u Kaštijunu, vidio sam, to je nešto u probnom radu, koliko su nam mogli prikazati.

Postavit ću samo pitanje, da li je predviđena projektom, obrada krupnog otpada, jer je to Kaštijunu problem. Kad smo ih tamo pitali što je sa krupnim otpadom, rekli su da to nije njihova briga. Čija je onda briga? To moramo isto tako riješiti, uz ovo što je rečeno da treba

promijeniti. Ja podržavam nastavak projekta, naravno izmijenjeni projekt, moramo dalje krenuti, jer alternativa ne postoji. Oni koji su odgovorni moraju donijeti odluke.

DEJAN KUTIČIĆ: Gospodine Gregurek, postoji alternativa, alternativa je kružna ekonomija i recikliranje. To je ujedno odgovor gospodinu Felaku. Međutim, ovakva hrpa smeća koju imamo sada, 26 milijuna kuna je potrošeno na to da bi imali jednu veliku hrpu smeća. Ništa nije reciklirano, ništa nije odvojeno, a tko će za to odgovarati? Potrošeno je 26 milijuna kuna na pogrešan način. Da li je normalno potrošiti toliku količinu novca da bi imali jednu veliku hrpu smeća? Meni to nije normalno. Nije normalno ni Europi, zato nam sve ovo pada, pada ovaj projekt. Opet ćete raditi nekakve muljaže da bi probali prodati Europi nekakav drugi projekt pa možda prođe. Ne znam zašto se bojite referendum. Zašto se vlast boji referendum? Vlast se boji glasova naroda. Birana od naroda, boji se glasova naroda.

MIJO BARDEK: Do sada smo čuli različita razmišljanja i puno sam, sa svih strana čuo, dobrih razmišljanja, prijedloga. Mislim da su sva ona na mjestu. Postavljam samo jedno pitanje, ne znam kome. Kunemo se da je to državni projekt. Koliko je država zainteresirana čuli smo iz odgovora Ministarstva. To mene brine i to je meni osnovno pitanje. Prema tome na tom tragu kad je gospodin Lacković postavio pitanje hoćemo ili nećemo referendum, skoro bih se priklonio njegovom razmišljanju.

PREDSJEDNIK. Ako se nitko ne javlja, završavam raspravu i molim direktora Mladena Ružmana da odgovori na postavljena pitanja.

MLADEN RUŽMAN: I dalje mislim da smo pogriješili, ali to je moje osobno mišljenje, da nismo išli s drugom prezentacijom, jer teško je odgovarati na pitanja o RCGO-u, a gotovo 2/3 vaših upita dolaze iz područja djelovanja tvrtke kćeri Piškornice sanacijskog odlagališta.

Pozdravio bih nastojanje da se pokuša shvatiti da je RCGO jedan projekt, a da je Piškornica sanacijsko odlagalište drugi. Nažalost, u percepciji građana, svih vas ovdje, to nije bilo tako jednostavno jer se je vidjelo da se događa, jedan živi organizam je bilo odlagalište koje je funkcioniralo kako je funkcioniralo, svatko će imati svoj stav oko toga, mi ćemo se do kraja mjeseca u Skupštini izjasniti o tome kako to mi vidimo i što dalje, sa kojim količinama. Ovaj dio koji se događa negdje u projektnim uredima, uredima stručnjaka za gospodarenje otpadom, naravno da je on onda izazvao skepsu kod ljudi, da se tamo ništa ne događa. Dokumentacija je manje-više gotova. Mijenja se samo jedna komponenta u mehaničko biološkoj obradi, to je biološka obrada za bolju varijantu. Pustimo da struka o tome kaže svoju riječ. Bolja tim više što je JASPERS, kao što je kolegica primijetila da je to nešto što ne može ići dalje. Preskačem kod gospodina Sabolića odgovor na pitanje o nadzoru, o monitoringu, o količinama, o zagađenju, jer to nije RCGO, to je Piškornica sanacijsko odlagalište.

Što se tiče pitanja, to je jedan set pitanja o lokacijama, o referendumu. Na to se ne mogu referirati. Mogu vam iz svojeg iskustva u izradi dokumentacije koja je potrebna da bi se jedan centar kao što je RCGO napravio, reći neko svoje viđenje, komparaciju. Radite li jednu najobičniju sortirnicu morate, da biste došli do sredstava kojima će ta sortirnica biti izgrađena, proći sve ovo što prolazi centar. Ako k tome pribrojite da treba u prostorno planskoj dokumentaciji utvrditi lokaciju za novi centar, za reciklažna dvorišta, za sortirnicu, onda vi sami sebi odgovorite tko će u svojoj općini, tko će na svojem području zdušno i svim srcem reći, mi želimo neki segment infrastrukture iz područja gospodarenja otpadom. Koliko će to vremena uzeti? Hoće li to uspjeti, ja to ne mogu odlučiti. To je odluka svake jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave. Možda bi referendumsko pitanje bilo „želite li takav sustav ili ste

spremni prihvatiti penale, ukoliko do 2022. nećete postići zacrtane ciljeve“, jer sustav nije zaokružen bez centra. Slažem se s gospodinom Felakom da je moglo bolje, brže i drugačije. Pokušat ćemo, u suradnji sa svim tijelima središnje državne vlasti doći do onoga što smo rekli i prikazati da do kraja godine imamo studiju izvedivosti i aplikaciju za sredstva iz fondova Europske unije.

Penalizacija, mislim da je to tek jedan od ključnih razloga zbog kojih itekako treba dobro promisliti. Da li tako kako je postavljen strateški sustav kojim centri imaju svoju ulogu, da li ćemo ga urušiti u potpunosti ili nećemo. Da li gradovi i općine nisu izuzete od aktivnosti koja stoji do njih da grade infrastrukturu na svojem području. Kad bi danas na području Koprivničko-križevačke županije bila izgrađena sortirnica, nekoliko reciklažnih dvorišta. Kad bi taj sustav bio uhodani u sustavu primarne selekcije na kućnom pragu da se vidi, 10 godina se to uči. Za to treba vrijeme. Da smo to vrijeme prošli i da taj period imamo, možda bi bili malo bliže rješenju da nam jedan veliki centar koji je skup, koji sa sobom nosi neke rizike, koji se nalazi na području gdje god da se nalazi, nitko ga neće htjeti, da li je onda on dobar. Mi to sve skupa nismo još prošli. Možda je to naopačke, ali opet smo to mi. Krenuli smo u jedan sustav, a nemamo temeljnu infrastrukturu. Mislim da šanse da plaćamo penale svi zajedno su puno veće, ako pokušamo urušiti sustav, na području jedne županije, na području četiri županije itd.

Ne mogu komentirati prijedloge da se ostalim vlasnicima, ja sam direktor uprave, menadžer u toj tvrtci, iz drugih županija kaže uzmete vi neke količine otpada. To je pitanje puno ozbiljnije, prostorno planska dokumentacija, imate li dozvolu, to ja, nažalost, ne mogu komentirati.

Preskočit ću odgovor na pitanje o količinama otpada. U drugoj prezentaciji piše koje su to količine, s kojih područja dolazi. Ja sam početkom godine, na prvoj pres konferenciji rekao da zbog toga što ne možete vi samo tako lako izaći iz komercijalnih ugovora da ćete prihvatiti otpad. Mi imamo ugovor sa komunalnim tvrtkama na koje se primjenjuje Zakon o obveznim odnosima, u kojem piše, ako ste prihvatili neku obvezu morate ju ispuniti. Nismo mogli odmah raskinuti ugovore sa onim komunalnim tvrtkama koje su dovozile otpad izvan četiri županije. U 2016. ih je bilo dosta, sa dovozom tog otpada, to se u našoj prezentaciji vidi. Nakon 1. 7. toga više nema. Puno manje će biti otpada u idućim godinama, a to onda podredno znači da ću ja pozvati županije da se vrate u financiranje, one su izašle svojom odlukom, zato što će projektno planska dokumentacija i koraci koji stoje pred nama tražiti investiranje u to. Neće tog novca biti zato što je prihvat otpada puno manji, gotovo u pola, jer imamo količine koje možemo prihvatiti u pet godina koje imamo, znači da netko mora angažirati dodatna sredstva.

Ne znam da li sam nerazumljivo govorio, ili se tu može primijeniti ona stara uzrečica da se protiv nečijeg mišljenja ne može, možete čovjeka uvjeravati, ako on ima svoje mišljenje. Nisam nigdje rekao da će ovdje biti građena spalionica i sigurno neće biti. Kako je došlo do toga, da su neki članovi razumjeli da sam to rekao i da će biti. Ponavljam nema energane, nema spalionice u ovom projektu.

U dijelu tehnologije pozvat ćemo kolegu Martinagu koji će odgovoriti na pitanja vezana na tehnologiju.

Molim gospodina Blažoka da razjasni pitanje koje ste postavili u pogledu razlike u prihodima 2016. i 2017.

MARIJAN BLAŽOK: Tvrtka Piškornica d.o.o. kao projekt, financira se iz dva izvora, sufinanciranjem županija i od najma prostora, odlagališta koje plaća Piškornica sanacijsko odlagalište.

U materijalima ste dobili prihode poslovno ostvarene u 2016. na razini 1,8 milijuna kuna i u 2017. od 2,4 milijuna kuna. Prvi prihod od 249.000,00 kuna se odnosi samo na jednu ratu, na dva obračuna najma. Tijekom 2016. godine tvrtka Piškornica je samo za dva mjeseca

obračunala najam tvrtki Piškornica sanacijsko odlagalište, dok je u 2017. godini taj obračun za cijelu godinu. Zato je ova razlika. Što se tiče ostalih financiranja 1,5 milijuna kuna u 2016. i 1.093.000,00 u 2017., to je sufinanciranje županija. U 2017. godini ako pogledate bilancu na određenim prihodima tada imate rast od 500.000,00 kuna. Jedan dio se financirao u tvrtki Piškornica od strane županija i on je prikazan kao prihod, a drugi kao određeni prihod. Kada pogledate u bilanci povećanje određenih prihoda u odnosu na 2016. dobit ćete taj iznos od 500.000,00 kuna. U 2016. i 2017. županije financiraju sa istim iznosima. Zašto nije bilo najma u 2016. godini, ne znam? Zašto je uveden u 2017., možda iz razloga što su već županije počele sa najavom da će izaći iz financiranja tvrtke.

NIKOLA MARTINAGA: Pitanje vezano za sortirnicu. Mehanička obrada na centru je jedna velika sortirnica. Razlika je u tome kad je otpad miješani komunalni iz njega nije moguće izvaditi puno korisnih tvari. Moguće je jedan dio, ali taj dio je zaprljan i nema svoju vrijednost. Naša intencija u centru je, takvi su i razgovori s projektantima i sa stručnjacima koji rade studiju izvedivosti da je moguće prihvatiti miješani komunalni otpad koji će se obrađivati i iz kojeg će se izvaditi što više korisnih tvari, ali to nije moguće previše i da se radi odvojeni prihvati za odvojeno skupljanje otpada. Tako centar može u jednoj smjeni obrađivati miješani komunalni, odnosno ostatni otpad, a u drugoj smjeni može sortirati odvojeno prikupljeni otpad. To je takva intencija da nemamo tri manje sortirnice koje nisu profitabilne, da nemamo u prostornim planovima da moramo raditi dokumentaciju, povlačiti sredstva za tri manje sortirnice, nego da možemo na jednom mjestu i obrađivati miješani komunalni, a u drugoj smjeni posebno sortirati odvojeno prikupljeni otpad. Ista stvar je i sa biorazgradivim otpadom. To je izlaz sličan kompostu koji nastaje nakon obrade biorazgradivog otpada. Stvar je u tome da je to stvarno slično kompostu, ali po hrvatskim zakonima se kompost iz miješanog komunalnog otpada ne smije i ne može koristiti u poljoprivredi. Zato nije kompost i njegova namjena je da se on inertizira, stabilizira i odloži na odlagalište. To postrojenje može obrađivati odvojeno prikupljeni biorazgradivi otpad koji se, nakon obrade, može dalje plasirati na tržište. Naša intencija je s projektantima napraviti takvo postrojenje, postoji uredba, zakoni u smjeru odvojenog prikupljanja, da on u jednoj fazi može obrađivati miješani ostatni otpad, ali u isto vrijeme da se kroz neko vrijeme on može prilagoditi da obrađuje i odvojeno prikupljeni korisni otpad i odvojeno prikupljeni glomazni otpad. Sve upute iz Ministarstva predviđaju obradu glomaznog otpada samo od nekih 50% ukupnih količina. To je obrada tog nekog posebnog glomaznog otpada. Predviđeno je da ostalih 50% glomaznog otpada zbrinu komunalna društva, koji se može kroz centre plasirati za ponovnu uporabu ili slične građevine, vratiti na tržište, odnosno spriječiti da to bude otpad, da se iz njega izdvoje korisne sirovine.

MLADEN RUŽMAN: Ovdje je spomenuto, kao da mi izbjegavamo susret sa gospodinom Đurom Horvatom. Prije tri dana, dva dana smo se intenzivno družili na jednom stručnom skupu, imamo kontakte. Ne mogu ja, niti Uprava, niti Skupština lobirati za neko rješenje. Imamo javnu nabavu. U postupku javne nabave i tender koji će postaviti neke uvjete koja tehnologija mora zadovoljiti, naravno, da meni lokalpatriotski gledano ne bi ništa smetalo, niti ja na to mogu utjecati. Želim da se pojave tvrtke koje imaju gotova rješenja, kao što je ovdje prezentirano, koje mogu zamijeniti centre pa i cijele sustave. Nema toga. Građani, općine, gradovi, županije, centri, najveći privrednici u tom sustavu, po obimu, ali ne po značaju, najvažnija je primarna selekcija na kućnom pragu i ono što će gradovi i općine i činiti.

Mene je ova rasprava podsjetila na neka vremena, dugo sam živio u Koprivnici. Zašto je Koprivnica u odnosu na Međimurje zaostajala u broju malih trgovačkih društava kod poduzetnika? Imali smo Podravku pa smo se uspavali. Tako i ovdje. Nemojmo očekivati da će Piškornica riješiti sve. Gradovi i općine, naprotiv, što više koraka poduzmu na svojem području,

selektiraju otpad, izgrade infrastrukture, a na kraju, te podatke imamo jer smo ih kroz zadnje upitnike dobili. Dobili smo njihove projekcije i planove za idućih pet godina što će napraviti. Iz toga možemo vidjeti da li će napretka biti ili neće. Nas JASPERS ne traži da mi obuhvatimo u svoju studiju izvodivosti samo Centar. Oni kažu, vi nama morate dokazati, jer vam mi dajemo novce, da sustav kreće od kućnog praga, primjerice moje mame, koja odvojeno mora na kućnom pragu selektirati, pa do Centra. Zato mi pitamo komunalce što vi planirate raditi. Pitali smo, dobili smo rezultate. Te količine nismo mi izmislili onako kako nama odgovara. Gospodin Đuro Horvat, naprotiv, tender će biti, javit će se.

Na sastanku 3. siječnja ove godine, predsjednik Skupštine Darko Koren i svi ostali članovi, župani četiri županije i predsjednik Nadzornog odbora kod ministra Čorića, bilo je pitanje što je sa Bjelovarko-bilogorskom i Virovitičko-podravskom županijom, koje su spomenute u dokumentu, to je točno. Ministar Čorić nam je rekao „Gospodo obavio sam razgovor sa županom Bajsom i virovitičkim županom, oni nisu zainteresirani za ulazak u vaš projekt“. Vi u svojoj studiji obrađujete prostor četiri županije i Općinu Koprivnički Ivanec i baratajte sa količinama koje se nalaze na tom području, to je vaš zadatak“.

SINIŠA KAVGIĆ: Taj nusproizvod, on se ne radi da bi se odložio, on se radi da bi se spalio. Koliko imam informacije i znam nešto o tome. Bez spaljivanja, troškovi toga nusproizvoda su ogromni. On mora negdje otići. Ovdje nismo dobili odgovor gdje će se to obavljati.

MLADEN RUŽMAN: Mi se spremamo za obavljanje javne službe, to je od opće dobrobiti za građane. Neće biti energane ili spalionice. Naravno da ovo što vi kažete da je to problem sa obradom SRF ili RDF, neće se ovdje spaljivati. Ili sa Nexe grupom ili sa Mađarima s kojima smo u pregovorima ili možda je puno prerano da kažem neke ideje o kojima država razmišlja da se u planu Republike Hrvatske pozicionira jednog dana, koje bi zbrinule ovaj otpad. Pozitivna strana vašeg pitanja je da vi pokazujete brigu da sustav nije cjelovit ako nema energetske uporabe. Naravno, on nije cjelovit, jer onda ta vrijedna sirovina koja može služiti kao zamjensko gorivo, vi ste tu u pravu. Što bliže bude lokacija gdje ćemo mi to odvesti, ili ćemo zaraditi, ako cijena na tržištu bude takva, ili ćemo manje platiti to zbrinjavanje ili će država reći izgradite energanu na otpad u Plominu u TTO Zagreb, u TTO Osijek, jer to su postrojenja koja imaju kapacitete tehnološke mogućnosti da prihvate takav otpad. To je odluka koja nije do mene. Podržavam nastojanja Ministarstva koje ide u tom smjeru.

PREDSJEDNIK: Zaključujem ovu točku i dajem Informaciju na glasovanje.

ŽELJKO LACKOVIĆ: Imam jedno tehničko poslovnčko pitanje. Da li se može informacija prihvaćati? Mislim da se prima na znanje, da bi prihvatili onda bi to trebalo biti izvješće.

PREDSJEDNIK: Nećemo glasovati, **Informaciju o radu Piškornice d.o.o. regionalnog centra za gospodarenje otpadom Sjeverozapadne Hrvatske, primili smo na znanje.**

Točka 2.

PREDSJEDNIK: Pozivam direktora RCGO Piškornica gospodina Mladena Ružmana da iznese informaciju o radu Piškornice – sanacijskog odlagališta.

MLADEN RUŽMAN: Gospodin Marijan Blažok koji je veći stručnjak u gospodarenju otpadom i operativnom vođenju jedne tvrtke kao što je Piškornica sanacijsko odlagalište i koji je po svojoj dužnosti voditelj poslovnih funkcija i tehničkih, organizacijskih i financijskih, pa je on pripremio ovu prezentaciju i molit ću ga da on to prezentira.

Ono što se događalo u PSO-u sa količinama, sa gospodarenjem otpadom je bilo pitanje onog trenutka, na neke stvari mi ne možemo odgovoriti, ako ćete nas pitati nešto što je, na kraju predmet interesa nekih izvida, jer smo svi potpisali izjave o tajnosti podataka, ali zbog činjenice da imamo samo četvrtu plohu i samo cca 200.000 tona prostora za odlaganje, djelatnost Piškornice sanacijskog odlagališta se svodi na minimalne količine. Danas vam ne mogu reći koje su to, radi se analiza, izračun, kroz mjesec dana ćemo i to znati. Te količine otpada, koristim priliku da odgovorim na implikacije o tome kako se opet dolazi nekim kamionima. Ovo nije moja privatna stvar, kao ni vaša. Mi svi skupa nosimo odgovornost za prostor u kojem živimo. Ako netko ima, direktor je direktor, da li netko na svoju ruku radi neke marifetluke, ja sam siguran da ne. Ako netko ima informaciju da se i dalje rješava nešto izvan onoga što je dogovorena politika od kada postoje tijela državne vlasti, odete tamo kažete ja znam, vidio, čuo. Najgore je kad se kaže, mi uzeli uzorak vode i znamo da je tamo nešto, i onda od tog rezultata nikad ništa, a u javnosti ostaje odjek nečega, tamo je nešto sporno, a nikad nitko to više nije utvrdio. To nije odgovor.

MARIJAN BLAŽOK: Pripremio sam neke osnovne podatke, podatke koji će vas zanimati, što možda niste znali.

Piškornica sanacijsko odlagalište osnovano je 2014. godine. Osnovni kapital iznosi 8.423.00,00 kuna.

Ono što je obilježilo Piškornicu sanacijsko odlagalište u 2015. godini, kad je steklo vlasništvo nad odlagalištem po cijeni od 17.600.000,00 kuna. Sljedeće što se dogodilo bilo je preuzimanje tvrtke Prizma po cijeni od 3.599.000,00 kuna, te je povećan broj radnika. Treća stvar je izgradnja četvrte plohe.

Postojeće odlagalište koje se proteže na 6,7 hektara, otpad se odlaže od 1982. godine. Odlagalište kakvo je sada izgrađeno je 2005. godine. Na dan 31. 12. 2017. preostali kapaciteti iznose 208.836 tona. Do 2017. godine odloženo je ukupno 680.000 tona otpada. Po sadašnjoj tehnologiji otpad se odlaže na uređenoj plohi odlagališta otpada.

Oborinske vode sa zatvorenog dijela odlagališta prikuplja se u obodnom kanalu te se preko taložnika ispuštaju u vodotok Gliboki. Procjedne vode su one vode koje padaju u tijelo odlagališta, sakupljaju se u vodonepropusne bazene, lagune, iz kojih se vrši recirkulacija u tijelo odlagališta. Svaka laguna je kapaciteta 2000 m³. Ono što je bitno i što je propisano dozvolama, to je monitoring. On bi po nekakvom principu 4:4, imamo četiri dijela koji se kontroliraju, četiri puta godišnje. Među ostalim aktivnostima imamo u ljetnim mjesecima češće osim dezinfekcije, dezinsekciju i deratizaciju. Dva puta godišnje se mjeri kvaliteta zraka, jedanput godišnje se mjeri kvaliteta oborinskih voda.

Kada dođe do potpunog zatvaranja dijela odlagališta, oborinska voda se više ne miješa sa odloženim otpadom i ona odlazi u oborinski odvodni kanal koji se preko taložnice dalje ispušta u reciklanu. Tu su četiri piezometra, jedan je smješten direktno u nesaniranom otpadu, pretpostavka je da svi preduvjeti nisu ispunjeni da dobijemo dobru sliku što se događa sa monitoringom u tom dijelu.

Iz materijala vidite koliko smo imali raznih inspekcijskih nadzora, od raznih ministarstava.

Tijekom 2017. godine na odlagalište otpada Piškornice odloženo je ukupno 78.449.370 tona neopasnog otpada. Kao što je rekao direktor, otpad se više ne dovozi izvan četiri županije. Dozvoljavam da možda neka manja količina dođe. Prema papirima koje imamo nema niti jednog

mjesta ni općine gdje bi bilo prikazano da je otpad zaprimljen van četiri županije. Svi oni koji nemaju registrirano sjedište na području četiri županije, više ne dovoze otpad.

Imate podatke o poslovanju u 2017. Kao što vidite prihod je značajno manji u 2017. godini nego u 2016. godini, što znači da je i manje otpada dovezeno. Dakle, u 2017. godini ostvaren je prihod 20.562.000,00 kuna.

Ono što je zabrinjavajuće to je održavanje likvidnosti. Ako se uspoređuju pozicije bilance i račun dobiti i gubitka, tada je vidljivo da naplate iz 2016. sa 105, u 2017. glasi na 130 dana, a istovremeno da plaćanje dobavljačima sa 60 pada na 41 dan. Tu je tvrtka bila lošije postavljena. Jedan od razloga je slabija naplata od 75%, međutim svi znamo da je odvoz smeća teško naplatiti. To potvrđuje i novčani tijek u protekle tri godine, gdje su ti investicijski izdaci ostvareni negativan tijek, tvrtka ima izuzetno velika ulaganja. U 2015. negativan značajni tijek od 19,0 milijuna, 2016. 12,0 milijuna i 2017. godine 2,7 milijuna kuna. Sve je to dio financiranja iz osnovnih aktivnosti.

Generalno u 2018. godini politika tvrtke je učinkovitija zaštita okoliša, promjena organizacijske strukture društva, što je već odrađeno, likvidnost društva, što je većim dijelom riješeno, a kompletno očekujem krajem 11. mjeseca, da se taj problem likvidnosti riješi.

U planu je izrada Hidrogeološke studije koja je ugovorena i ona je u tijeku, očekujem da će do kraja godine biti završena.

Tu je i ishodenje građevinske dozvole za izgradnju aktivnog sustava otplinjavanja. Nadalje, izrada Idejnog projekta kogeneracijskog postrojenja za iskorištavanje energije deponijskog plina na odlagalištu.

Dogradnja sustava oborinske odvodnje koja će biti gotova, nadamo se, do kraja 30. 6. Gradi se još jedno, dodatno preljevno okno sa zapornicom, a na lagunama da bi kontrolirali razinu procjednih voda u lagunama ugradit će se daljinski sustav nadzora.

Ono što nas čeka na istočnom dijelu je trajno zatvaranje odlagališta i u 7. mjesecu se kreće na podizanje završnog nasipa na četvrtoj plohi.

MLADEN RUŽMAN: Bilo je pitanje uspostave svih organa društva. Izmijenjena je izjava o osnivanju PSO-a. U toj izjavi su uvrštena Skupština, Nadzorni odbor i Uprava. Društvo, sada u tom smislu kao što Zakon o trgovačkim društvima propisuje ima sve organe. Na Skupštini društva koja će biti 21. ovog mjeseca, će biti konstituiran Nadzorni odbor i nakon toga ostaje zadnji korak, a to je promjena dualnosti moje osobnosti, da ne bi bio direktor obje tvrtke. Odluka Skupštine će biti nakon toga, da li se ide u raspisivanje natječaja odmah ili će se čekati jesen, to ostavljam Skupštini, da se izabere drugi direktor.

PREDSJEDNIK: Otvaram raspravu za predstavnike klubova.

MILJENKO FLAJS: Kad taj budući Regionalni centar konačno profunkcionira će se u najmanjoj mjeri smanjiti količina otpada koja će se odlagati na Piškornici, ako ne u konačnici, ako se ne varam, doći će i do samog zatvaranja sanacije istog. Pitanje koje želim postaviti, interesira me konkretan odgovor na pitanje u kolikoj mjeri odlagalište Piškornice doista utječe na zdravlje građana ovoga kraja? Posebice mislim na čestice u zraku koji građani udišu, ili pak elemente u vodama koju konzumiraju. Koliko doista ima dokazanih štetnih utjecaja na građane ovoga kraja, primjerice na građane Grada Koprivnice?

ŽELJKO LACKOVIĆ: Vrlo jasno, oni koji prate situaciju, mogu razlikovati što je to Piškornica sanacijsko odlagalište, a što je Regionalni centar za gospodarenje otpadom. Kao što sam postavio svima nama zajedno i javnosti, par pitanja povodom 1. točke, tako ću postaviti i sada.

Ako je Regionalni centar za gospodarenjem otpadom nužnost, neminovnost, jer moramo to negdje imati na području četiri županije, ili kako je sada trenutno predloženo, u našoj Županiji, voditi brigu o otpadu kojega stvaramo, onda si postavljam pitanje, zbog čega mi dovozimo smeće iz četiri županije u našu. To nema veze s Regionalnim centrom za gospodarenje otpadom. Zbog čega mi dovozimo to smeće? Da li netko može dati takav odgovor? Jasno da postoji određeni broj radnih mjesta, jasno da je tu preuzeta tvrtka koja se bavila sakupljanjem i djelomice gospodarenjem otpadom. Zašto okolne županije ne bi same zbrinjavale svoj otpad na svojem području kao što to radi Koprivničko-križevačka, na području Piškornice, ali opet ne za cijelu županiju jer Đurđevac i neka druga odlagališta koja su trenutno u sanaciji, još uvijek, do otvaranja Regionalnog centra imaju pravo primati otpad, ukoliko ispunjavaju zakonske propise. Gdje je ta mudrost varaždinska, međimurska i krapinska, koja nadilazi naš zdrav razum, da mi njihov otpad ovdje dovozimo, pa makar to bilo i obrazloženje da iz tih sredstava možemo financirati projekt, da ne bi to išlo iz sredstava županija. Ako je cilj da je financiranje projekta, onda predlažem da, s obzirom da ova dvije megatonka je uskoro zapunjena, da svaka od ovih županija otvori jednu megatonku, pa ćemo mi isto tako voziti kod njih godinu, dvije ili koliko treba, malo u jednu, malo u drugu, treću županiju i da taj teret međusobno ravnomjerno rasporedimo. Ovakva, sadašnja situacija nema obrazloženje. Prihvaćam sve što je gospodin Blažok i gospodin Ružman rekao, to su tehničke stvari. S ovom se situacijom mora nositi, ona iziskuje određene poteze, oni se vuku, oni su transparentni, nema zakulisno ništa, ali gdje je politički razum, da mi to radimo? Ja im to ne bih nikad uzeo. Ako bih im uzeo, onda bi im naplatio po duploj cijeni. Ako ne postoji konsenzus između županija da isfinanciraju RCGO onda idemo pokušati taj projekt predati državi, pa neka ga država isfinancira, ali neka ga iskompenzira, ako je nužnost RCGO, ovo sigurno nije nužnost, osim koliko je nužnost u dijelu održavanja sustava da bi sustav bio samoodrživ u ovom obimu, trenutno, kakav je zatečen.

Moj prijedlog i prijedlog nezavisnih članova je da niti gram otpada iz drugih županija ne dolazi u našu Županiju, jer za to nema razloga, osim ako to nije financijske prirode, a s druge strane raspoložive količine i mogućnost rastezanja dovršetka projekta do 2023., a možda i dalje, zapravo govore o potrebama naše Županije za tim kapacitetima koji se mogu točno vidjeti gdje se oni trenutno već nalazi, gdje postoje odlagališta u sanaciji, koliko dugo ona mogu raditi. Da ne bi došli u situaciju da moramo vrlo skupo, po dva i tri puta većoj cijeni voziti naš otpad dok neće RCGO biti dovršen i to sada u Varaždinsku, Krapinsku, onda će svi htjeti imati odlagalište, jer će cijena biti 1.000,00 kuna i više, po toni, a sadašnja cijena, sadašnja politika i nered koji vlada na tržištu zbrinjavanja otpada govori činjenica da npr. koprivnički Komunalac potpuno neodgovorno dampinškim cijenama ide u koncesije preuzima poslove odvoza otpada, upravo da bi unovčili svoje kvote, koje su dobili prilikom potpisivanja sporazuma i nagodbe prilikom predaje ovoga odlagališta. Oni trenutno idu sa damping cijenom koja je duplo jeftinija od trenutno tržišne koju može izdržati Piškornica sanacija i naše odlagalište jer se srećemo na ovim odlagalištima.

Naš prijedlog će biti da vodstvo Piškornice i Piškornice sanacije odlagališta, preispita poslovne odluke, zatvori odlagalište za sve koji su izvan naše Županije i sačuvaju ovo prostora što je ostalo, jer ova dvije megatonka je pred krajem, čuli smo 200.000 tona kad to podijelimo sa potrebama Županije do 2023. godine, vozit ćemo u Varaždin po duploj ili troduplo većoj cijeni. U ovom slučaju netko, a to su okolne županije, ima korist, a mi imamo štetu. U politici, ako trpim štetu, onda moram štetu i kompenzirati i opet kompenzacija je da sve županije otvore po milijun tona otpada, pa neka se otpad skuplja kod njih i deponira i iz tih sredstava neka se radi Piškornica. Ako neće novac iz džepa i ako to smiju napraviti svojim građanima. Ako žele iz džepa onda će se vidjeti koliki su troškovi koji su potrebni za sudjelovanje, neka županije sudjeluju. Ako ne mogu sudjelovati, onda preostaje opcija da se taj projekt isfinancira direktno iz sredstava državnog proračuna. Inače, 11 potpisnika je za prijedlog Županijskoj skupštini da se

raspiše referendum, potrebna su nam još tri potpisa. Ta tri potpisa će uzrokovati činjenicu da će se sazvati Županijska skupština na kojoj će se većinom glasova donijeti odluka da li se ide ili ne ide u raspisivanje referenduma i sa kojim referendumskim pitanjem. Smatram da svi oni koji žele mogu tu potpisati.

MARKO FUCAK: Što se tiče Piškornice sanacijskog odlagališta, prezentirani su nam financijski izvještaji koji su, relativno, dobri, vidimo da je tvrtka kćer, bila u prošlosti, temelj tih svih malverzacija dok je majka osnivač neka fiktivna tvrtka koja za sada nema baš neku svoju svrhu, za sada je mrtvo slovo na papiru. Nadamo se da će se 2023. to zaživjeti, znači ili ćemo dosegnuti taj neki cilj ili ćemo dotaknuti potpuno dno. Ako se prisjetimo Jozinovića, on je preko društva Piškornica d.o.o. i preko Piškornice sanacijskog odlagališta, tužio neke pojedine osobe, a pri tome nije tražio prethodnu suglasnost od Skupštine Piškornice, što je temeljem članka 25. točke f) Društvenog ugovora trebao napraviti. To opet baca neku sumnju, to je zloupotreba položaja i ovlasti, te je nanio štetu jednom i drugom društvu. Jozinović bi, osim tog milijunskog iznosa trebao vratiti troškove odvjetnika i troškove sudova. Imao je i druge troškove koje je preko Piškornice jedne i druge, financirao, to su PR usluge i marketinške usluge. Javnost će saznati sve detalje o tome kad USKOK pročešlja te stvari.

Možemo usporediti financijsku bilancu jedne i druge tvrtke. Zanimljivo je da Piškornica d.o.o. sa 31. 12. 2017. ima stanje mizeran iznos od 634,00 kune. Tu su dugoročne obveze koje su preko 2,0 milijuna kuna, a kratkoročne obveze skoro 3,5 milijuna kuna. Zanima me da li su došle na naplatu neke obveze prema troškovima odvjetnika, sudaca i ostalog, što je zadužio Jozinović, a financirao ih je s računa jedne i druge tvrtke.

Što se tiče monitoringa zašto se ne rade redovita ispitivanja i nadzori pitke vode u širem prirodnom okruženju Piškornice. Uzorci vode se uzimaju npr. tamo gdje definira odgovorna osoba, većinom iz potoka Gliboki u Subotici Podravskoj. Tamo su nalazi relativno dobri, ali što je sa ostalim područjem. Mještani Grbaševca i Komatnice se već duže vrijeme žale kako piju lošu vodu iz svojih bunara, da nema dobar okus i misle da piju neispravnu vodu. U tom dijelu higijenske i sanitarne nadzore bi trebao provoditi Zavod za javno zdravstvo. Očito ih ne uzima tamo gdje bi trebalo, nego samo tamo gdje im se kaže. U Zakonu piše da se ispitivanje vode uzima gdje ti korisnik naredi da ih uzmeš. Nikad nećemo doznati koja je prava istina i da li su podzemne vode zatrovane ili nisu. Zanima me zašto na web stranicama nema nigdje podataka o zadnjim ispitivanjima analize vode. To je možda zbog političke blokade. Ono što sam već rekao, znači, Piškornica d.o.o. ima ISO 14001 certifikat za sustav upravljanja okolišem, gdje norma naređuje da vi morate politiku upravljanja okolišem staviti na web stranicu. Vi se toga ne pridržavate i certifikacijska kuća vam može oduzeti certifikat.

Vi to niste stavili već par godina, ne znam zašto, ali očito ne poštivate zahtjeve norme, jer je taj certifikat, možda, kupljen od neke firme koja nema akreditaciju, molim da to provjerite. U toj politici mora vam pisati vizija, vizija za naredne tri godine. Vi ste iznijeli planove i poslovanje do 2018. Bilo bi dobro da i javnost s time upoznate.

PREDSJEDNIK: Otvaram raspravu za članove i članice.

SINIŠA KAVGIĆ: Odgovorio bih gospodinu Lackoviću zbog čega se natrpalo toliko tisuća tona smeća na Piškornici. Isključivo zbog bahatosti i pohlepe jednog čovjeka koji je imao do kraja političku podršku ove većine u Skupštini. Sva njegova izvješća ova Županijska skupština je prihvaćala, bez obzira, kako ona bila aljkavo, trajavo napisana, po nečijem nalogu, bez pogovora su se prihvaćala. To je trajalo godinama. Sve dok nije presudio taj bonus, onda se svijet otriježnio i vidjeli smo zbog čega, što je suma sumarum te priče, samo jedna stvar, a to je bogaćenje jednog čovjeka u javnom poduzeću na štetu građana ove Županije. Ono što bi trebalo

vidjeti, zbog čega se Piškornica sanacijsko odlagalište pretvorilo u odlagalište poduzeća gospodina Petra Pripuza, kad pogledamo ova izvješća koliko je tko dovezao smeća na Piškornicu, vidjet ćemo da 50% u 2017. godini čine njegova tri poduzeća. Imam informaciju da je sa S.I.O.S-om i Cezar-om prekinut ugovor, međutim treća njegova firma Ekoflora plus isto tako može dovoziti smeće. Bojim se da nije samo iz Krapinsko-zagorske županije. Kad pogledate to je 23.000 tona smeća. Mislim da tu postoje neke dubioze, ne znam da li se DORH bavi s time? Tko to vozi? Na koji način vozi?

Što se tiče godišnjih količina smeća, radio sam projekciju na 60.000 tona koliko je sada i došao sam do tog dok se RCGO napravi, da ćemo na Piškornicu još trebati smjestiti 335.000 tona smeća ovim tempom. To stvara višak od 127.000 tona, a to je ono što je govorio gospodin Lacković, što ćemo onda kad popunimo kapacitete, kamo ćemo mi tih 127.000 tona smeća voziti i po kojoj cijeni? Stoga predlažem županijskoj službi koja se bavi sa izdavanjem dozvola za kapacitete i zbrinjavanje otpada da ne dozvoli više od 30.000 tona da se stavlja godišnje na sanacijsko odlagalište, ako se ne zatvori prije toga, onda bi došli do nekih 185.000 tona. Još bi postojala nekakva rezerva.

Što se tiče dužnica sanacijskom odlagalištu. Volio bih da znam koji su to dužnici, koliko koje poduzeće, koje dovozi smeće na Piškornicu duguje? Da li su to ova tri poduzeća koja su najviše dovezla smeća, da li su oni najveći dužnici?

Drugo. Da li ste u ovim potraživanjima koja imate, naveli i ovaj bonus koji potražujete od gospodina Jozinovića, da li je to navedeno u ovoj projekciji?

Sljedeće, na kraju, iz ovoga se vide svi nedostaci koji su na sanacijskom odlagalištu, od piezometara koji su neispravni, do plinskih zdenaca koji, ne znam da li su samo na jednoj plohi ispravni, na prvoj, na drugim plohama nema, što predstavlja veliku sigurnost u slučaju neke havarije. Isto tako ove lagune, što ste govorili da voda ne otječe, vidim da to sanirate, dodajete neke nove vrijednosti u tom pravcu.

Napokon je trgovačko društvo došlo u neke zakonske okvire. Isto je to tako to trgovačko društvo dok nije radilo zakonito, dok nije bilo Nadzornog odbora, a bilo je javno, tamo se radilo svašta.

Ugradnja daljinskog sustava nadzora razine procjednih voda u lagunama, tu se vidi da je nešto otjecalo, kad sad radite daljinski sustav.

ROBERTINA ZDJELAR: Proučavajući materijale koji su bili dostupni, imala bih nekoliko pitanja, vezano uz količine i ostale podatke koji su bili objavljeni na prezentacijama.

Htjela bih reći da oko kontrole oborinskih voda, ako postoje nekakve procedure glede toga, učestalost kontroliranja sukladno zakonu, da li i zbog čega, postoje neki razlozi, zašto se to ne objavljuje na službenim stranicama Piškornice sanacijskog odlagališta ili pak Piškornice d.o.o. jer je prostor njihov? To ćete vi sigurno bolje detektirati, tko bi trebao i tko naručuje ispitivanje? Pretpostavljam da je to sanacijsko odlagalište.

Što se tiče tablice u kojoj ste prikazali količine otpada i tko ih dovozi, žao mi je što niste napisali, pored toga, za nas koji ne znamo podatak, barem grad ili nešto od kuda je taj prijevoznik, jer si moramo to sami pronaći, a to nam isto neke stvari govore, ove koje su kolege prije mene spomenuli. Tko je vlasnik, to je, možda, manje bitno. Ja bih rekla da je tu bitno ovo što je gospodin Lacković rekao, slažem se s tvrdnjom, ako bi RCGO funkcionirao onako kako je bio u startu zamišljen, onda ima smisla da se otpad zbrinjava ovdje. Ne slažem se s činjenicom da se on dovozi ovdje, a ne zbrinjava se na način kako je to bilo u startu zamišljeno. Sve to skupa malo predugo traje. Nadam se da će se ipak nekakvo rješenje iznaći, ili da se prestane dovoziti, da se nađe rješenje u ostalim županijama, da snose jednako teret neuspjeha ovog projekta, do sada, ili da će se projekt pomaknuti s mrtve točke i da se krene, konačno, u rješavanje sustavno tog problema. Mislim da je to ipak svima u interesu, ne samo županijama, nego i građanima.

Što se tiče podataka koje sam našla u tablici, čude me podaci, gospodin je izlagao pa je rekao troškovi su bili nešto veći, nezgodno je to, pročitat ću. U 2016. godini bilo je 98.254 tone, a u 2017. 78.449 tona. Prihodi su bili u 2016. veći nego u 2017., što je u redu, ali nije mi jasno zbog čega su troškovi u 2017. bili veći, rekli ste da je cijena po toni veća u 2017. To je jasno, ali niste nam rekli zbog čega je to tako?

Što se tiče slajda 21, tu sam uočila neku nelogičnost, možda nije dovoljno precizno objašnjeno. Spomenuli ste da je zbrinjavanje otpada u 2017., prihodi 16,4 milijuna kuna, a na slajdu 23 piše da su ukupni prihodi poslovanja 19,9 milijuna kuna. Pitam što je s onih 3,5 milijuna, da li je to djelovanje Prizme? U redu, to je bila pretpostavka.

Troškovi koji su iskazani vezani uz Prizmu. Činjenica da je Prizma pripojena u rujnu, pa neki podaci nisu baš usporedivi, ali isto tako ako je to povezano, vi ćete mi to potvrditi, zanima me ovo vrijednosno usklađenje. Iskazali ste 754.000 vrijednosnog usklađenja. Isto tako i ostali troškovi društva koji su u 2016. postojali, a u 2017. ih je značajno manje. Ne znam o čemu se točno radi, ako nam možete detaljnije reći? Što se tiče monitoringa, jedan slajd se odnosio na tu temu. Mislim da bi bilo jako popularno kad bi javnost, koju isto sve to jako zanima, svaki građanin koji je malo osviješten, znamo svi o čemu pričamo, stalno se vrte teme oboljenja, bolesti, zbog čega ti podaci nisu prezentirani ukratko i na način da budu jasni i nedvosmisleni svim građanima. Kad bi ti podaci bili objavljeni, kad bi se nekakav kontinuitet u tome mogao iščitati, mislim da bi time dobili svi, javnost, a i tvrtka koja tvrdi da nema nikakvih problema.

Spomenuto je 60.00 tona, ne znam na čemu se temelji ta brojka? Da li je to otprilike ili ima nekakva računica kako se do toga došlo?

Gospodinu Željku Lackoviću bih replicirala, cijene Komunalca nisu dampinške jer sam ih računala ja, jako dobro znam na čemu se zasnivaju.

DEJAN KUTIČIĆ: Gospodinu Lackoviću bih mogao odgovoriti na postavljeno pitanje gdje je politički razum da se takvo jedno uređenje uvede u našu Županiju. Nema ga, u principu, nema ni razuma koji će iracionalno zamijeniti sa racionalnim, tu postoji nekakva osnovna korist. Jedno smo vidjeli, tko zna koliko ih je još u pozadini? Ono što me interesira, zašto nemamo, rekli ste u prezentaciji, da se mjeri kvaliteta vode, međutim, nemamo nikakve podatke za ožujak? Drugo pitanje, da li će tvrtka tražiti od bivšeg direktora Jozinovića, pravnim instrumentima koji su dostupni, odštetu za prouzročenu štetu i financijsku nadoknadu, sva potraživanja, čak bruto potraživanja, a i potraživanja za odvjetničke usluge? Znamo da su tu bile i privatne tužbe koje je podizao, a preko tvrtke.

PREDSJEDNIK: Ako se nitko ne javlja za raspravu, pozivam direktora gospodina Ružmana da odgovori na vaša pitanja.

MLADEN RUŽMAN: Referirat ću se na raspravu gospodina Lackovića. Naravno da nije do uprave, a pogotovo jednog člana u toj upravi odluka da li će se zabraniti dovoz otpada iz četiri županije. Predsjednik Skupštine, župan Darko Koren i ja razgovarali smo na tu temu. Mislim da je vaš prijedlog za razmatranje. To je odluka Skupštine društva koju čine četiri župana. Mi kao uprava, kad takva odluka bude donesena, moramo naći modus kako će društvo funkcionirati da izmiri svoje obveze, da se ne dovede u stanje nelikvidnosti i naravno da se reorganizira u onom dijelu posla u kojem ljudi, koji danas rade, primaju svoje dohotke, nađu neku drugu djelatnost, to je pitanje koje je vrlo izazovno, nije jednostavno. Naš prvi plan da se smanji na 60.000 tona sa realnim viđenjem da kapacitet od 200.000 trebamo čuvati. Vi razmišljate u istom smjeru kao što smo i mi, ali ja o toj odluci moram pitati Skupštinu. Ja ću predložiti, pa ćemo o tome sigurno raspravljati.

Što se tiče podataka koji nisu objavljeni, baš na tragu ovoga što ste sugerirali da se pokušaju podaci obraditi tako da budu svima jasni, a oni već sada nisu bili istovrsni, pa ne možete uspoređivati, mi smo u suradnji sa KC vodama i Županijskim zavodom za javno zdravstvo uspostavili radnu skupinu, idemo u operaciju šireg zahvata područja i mjerenja monitoringa. Nismo objavili ove godine nove rezultate koje imamo, baš zato što smo dali ljudima da protumače. Molim sve vas koji ovdje sjedite, nisam osoba koja će nekog prisiljavati da provodi moje odluke, da napiše ono što gazdi, šefu, kako kome paše. To su ljudi koji su odgovorni, to su dr. znanosti, to su naše doktorice iz Zavoda za javno zdravstvo i nije mi to palo na pamet, poštujem dignitet tih osoba, siguran sam da ni one same ne bi sebi dozvolile da im netko diktira kako će uzimati uzorke. Da li se to radilo ili nije, ne mogu u to ulaziti.

MARIJAN BLAŽOK: Ovih 60.000 tona, to je temeljem preuzetih obveza prema ugovoru društva, prema osnivaču Piškornice d.o.o. i prema drugim zakonskim propisima kao što je komunalna naknada. Tih 60.000 tona će pasti, možda, na pola. Ostali troškovi društva su manji. Na toj poziciji u 2016. proknjižena je obveza prema gospodinu Jozinoviću. Vrijednosno usklađenje, njega nije bilo u 2015. i 2016. godini, nije bilo utuženja. Sada smo mi došli u poziciju na 31. 12. da kroz studeni 2017. godine nije bilo niti jednog utuženja. Došli smo u poziciju da smo obvezni uskladiti utužena potraživanja, po Zakonu o računovodstvu, sva potraživanja po dospijeću, počam od 60 dana.

Zašto toliki troškovi? Spomenut ću samo jedan, to je amortizacija koja je veća za 3,0 milijuna kuna. Amortizacija nije mogla biti u 2016. već u 2017. godini. U 2017. godini počela je amortizacija imovine kupljene od Komunalca. Ovo odlagalište i ova tvrtka će egzistirati do 2022.-2023. godine. Zato je amortizacija još dodatno proknjižena 2017. godine u iznosu od 2,0 milijuna kuna.

Procjedne vode, da li su sustav daljinskih nadzora? Ono što sam rekao ploha IV. bila je izrađena 2016. godine, cijelu 2017. nije bila u uporabi, ali je sakupljala procjedne vode. Ta površina bila je direktno spojena sa lagunama i mi smo došli u situaciju da početkom 2018. da smo kod najjačih kiša zatekli visoke razine vode u lagunama. Da bi otklonili svaku mogućnost da se iz laguna preliju procjedne vode izgraditi će se daljinski nadzor koji će reagirati na vrijeme. U istom trenutku će se aktivirati pumpe i na taj način ćemo bilo kakvu mogućnost otkloniti od izljeva procjednih voda u okoliš. Da li je to bilo odlagalište Petra Pripuza, ne znam. Što se tiče 2018. godine, samo jedna tvrtka Eko-Flor Plus će dovoziti otpad i to u daleko manjim količinama.

Koji su dužnici prema iskazanom potraživanju? Iznos od 5,8 milijuna kuna odnosi se na tri tvrtke, to je Eko-Flor Plus, C.I.O.S. MBO i CE-ZA-R.

NIKOLA MARTINAGA: Nekih jasnih pokazatelja i dokazanih utjecaja na zdravlje građana nema, zato je bila osnovana radna skupina s KC vodama i Zavodom za javno zdravstvo, ako ga ima, da se pokuša odrediti neki utjecaj. Međutim, kod rezultata nisu isti parametri promatranja tijekom godina, pa je donesen zaključak da se angažira netko tko će izraditi hidrogeološku studiju. Prije dva tjedna je potpisan ugovor i do kraja godine, nadamo se da će se završiti izrada hidrogeološke studije koja će razjasniti sve one rezultate koje smo dobili monitoringom prije. Rastumačiti će taj utjecaj odlagališta na okoliš i predložiti neki novi monitoring.

PREDSJEDNIK: Time završavam ovu točku.

Informaciju o radu Piškornice – sanacijskog odlagališta d.o.o. za sanaciju odlagališta otpada primili smo na znanje.

Točka 3.

PREDSJEDNIK: Otvaram raspravu pod točkom „Pitanja i prijedlozi članova“.
Ako se nitko ne javlja time završavam današnju sjednicu.

Sjednica završena u 19,30.

ZAPISNIK SASTAVILA:
Helena Matica Bukovčan

PREDSJEDNIK:
Željko Pintar